

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

devendrachudal@gmail.com

वर्ष : ३६ / अंक : ३० / २०७५ फागुन १७ ज्येष्ठ शुक्रबार / 1 Mar., 2019 / मूल्य रु. १०/-

विगतमा कसले संरक्षण र उम्मति दियो ?

काठमाडौं | गृहमन्त्री रामबहादुर थापाले नेकपा (विप्लव) समूहलाई विगतमा उन्मुक्ति दिएके कारण पछिलो घटना गराउन मनोबल बढेको बताएर फेरि एकपटक उनी विवादको धेरामा तानिएका छन् । एकवर्षदेखि उनी आफै गृहमन्त्री रहेका छन् । विप्लव समूहलाई कसले उन्मुक्ति दियो त ? संसदको राज्य व्यवस्था समितिको बैठकमा उपरिथित भएर उनले ललितपुरस्थित एनसेल कार्यालय अगाडि भएको बम विस्फोटका बारेमा बोल्दै घटनाको अनुसन्धान भइरहेको बताए पनि आजसम्म केहीलाई मात्रै पकाउ गरिएको छ ।

विस्फोट कसले र किन गराएको हो भन्ने कुनै जानकारी छैन । राज्य विरोधी संविधान विरोधी र सत्ता उल्टाएको तत्वहरू सक्रिय भएको गृहमन्त्रीको भनाइ रहेपनि त्यस्ता तत्वहरूको हो हुन भनेर गृहमन्त्रीले भन्न सकेका छैनन् । बम विस्फोट गराउँदा एक निर्दोष व्यक्ति मारिएका छन् भने केही

>>> बाँकी ८ पेजमा

तालीलाई www.abhiyanonline.com.np गा पनि पढ्न सकिन्छ ।

सिन्डिकेट पुनः लागु

काठमाडौं | नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकारले सर्वानिक यातायातमा सिन्डिकेट हटाएको प्रचार प्रसार गरेपनि व्यवहारिक रूपमा यातायात क्षेत्रमा अहिलेसम्म पनि सिन्डिकेट कायमै रहेको छ । सार्वजनिक यातायातमा सिन्डिकेट लागू भएकोले दुवानीका साधनहरू समेत पाउन कठिन भएको छ । नेपालमा विदेशी सामान भित्रिए प्रमुख नाका विरगञ्ज हो । भन्सार कार्यालयबाट सामान छुटाई सकेपछि मुलुकमा विभिन्न ठाउँमा सामान लैजान पछिल्लोसमयमा सिन्डिकेटकै कारण कठिन मात्र भएको छैन दुवानीका साधनहरूले पहिलाको भद्रा निकै तुलो मात्रामा भाडा बढाएका हुनाले त्यसको प्रत्यक्ष मार जनतामा पर्ने भएको छ ।

>>> बाँकी ८ पेजमा

कांग्रेस फेरि चुक्यो

काठमाडौं | संसदको प्रमुख प्रतिपक्षी दल नेपाली कांग्रेसको केन्द्रीय समितिको बैठकबाट पारित विधान संघोंशनको प्रस्तावलाई परिमार्जन सहित पारित गरेको छ । महासमितिबाट पारित विधानलाई परिमार्जन सहित बहुमतबाट पारित गरे पनि कांग्रेसका वरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेल समूहको असहमतीबीच विधान पारित भएको छ । बहुमतबाट पारित भएको विधानमा केन्द्रीय संसदस्य ख्वतः महाधिवेशन प्रतिनिधि हुने भएका छन् भने आरक्षणमा कसलाई अवसर दिने वा नदिने भन्ने निर्णय गर्ने अधिकार

>>> बाँकी ८ पेजमा

नेपाली कांग्रेसमा देउवा-शेखरको जुहारी

काठमाडौं | नेपाली कांग्रेसका सभापति शेर बहुर देउवाले वीरगञ्ज पुगेर नेपाली कांग्रेस कोइराला परिवारको मात्र होइन भन्ने कडा अभिव्यक्ति दिएपछि सभापति देउवा र कोइराला परिवारका उत्तराधिकारी डा. शेखर कोइराला, डा. शशांक कोइराला र सुजाता कोइराला देउवालाई १४औं महाधिवेशनबाट प्रासाद गर्न एक भएका छन् । कांग्रेसका राजनीतिक विरुद्धमा नेतृत्वाले वीरगञ्ज पुगेर नेपाली कांग्रेस कोइराला परिवारबाट नेतृत्व देउवा गएपछि कांग्रेस इतिहासमै कमजोर भएको भद्रै नोना कोइराला पुत्र डा. शेखर कोइराला देउवारिनै देउवाको विकल्पका रूपमा आपूर्तीलाई प्रस्तुत गर्दै हिँडेका छन् । तीन पटक सामुहिक फोटो खिचाउँदै, डिनर र लन्च गर्दै कोइराला परिवारका डा. शशांक, डा. शेखर र सुजाताले अब कोइराला

परिवार एक हुने र भावी नेतृत्वाले कोइराला परिवारबाट नेतृत्व देउवा गएपछि कांग्रेस इतिहासमै कमजोर भएको भद्रै नोना कोइराला पुत्र डा. शेखर कोइराला देउवारिनै देउवाको विकल्पका रूपमा आपूर्तीलाई प्रस्तुत गर्दै हिँडेका छन् । तीन पटक सामुहिक फोटो खिचाउँदै, डिनर र लन्च गर्दै कोइराला परिवारका डा. शशांक, डा. शेखर र सुजाताले अब कोइराला

>>> बाँकी ६ पेजमा

मेनेज्युलाभन्दा भारत-पाकिस्तान टाटा

काठमाडौं | सार्को अध्यक्षो नाताले भारत र पाकिस्तानीच भइरहेको गोली, बम हानाहानको घटनाप्रति नेपालले चासो राखेर शान्तिदूतका रूपमा काम गर्न सक्नुपर्थ्यो । नेपाल त्रैङ्कक नबोली बसेको छ । आखिर सार्को अध्यक्ष भनेको के दुगाको देउता हो । सार्को भइरहेको अशान्ति, युद्धको वातावरणबासमेत बेवास्ता गरेर बरनसक्ने हो भने सार्क र सार्को अध्यक्षो के अर्थ रह्यो र ?

अमेरिकाले भेनेज्युलाको राष्ट्रपतिको विरुद्धमा विपक्षी नेतालाई समर्थन गरेपछि तिलमिलाएको नेकपाको अध्यक्ष प्रवचणले अमेरिकालाई हस्तक्षेप नर्गन चेतावनी दिएर वक्तव्य निकाले र नेकपा र नेकपा नेतृत्वको सरकारको नीति नै यही हो भनिन्दै । सरकारले समेत

>>> बाँकी ६ पेजमा

त्यसको जिम्मा विलव समूहले लिएको मानिसले ज्यान गुमाउनु पर्यो ।

च । बम विस्फोट हुँदा एक सर्वसाधारण पछिल्लो समयमा विलव समूहले

मुलुकमा केही मात्रामा चन्दा आतक मच्चाएको आरोप उक्त समूहमधि लाग्दै आएको छ । मुलुकमा दुई तुला कम्युनिष्ट पार्टी एकीकरण भएर नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी निर्माण गरे । त्वही पार्टीको नाममा निर्वाचनमा सहभागी भएर संघीय संसदमा भएकै एकले दुई तिहाई मत त्याउन सफल भएपनि अहिलेसम्म न त केपी ओली नेतृत्वको सरकारले न त सत्ताधारी दल कम्युनिष्ट पार्टीले नेत्र विक्रम चन्द विलव समूह राजनीतिक दल हो कि हाइन भेर कहीं कैलोको छैन । यदि उक्त समूह राजनीतिक दल हो भने उसलाई राजनीतिक व्यवहार नै गरिनुपर्दछ । यदि होइन भने उसलाई कानुनी दायरामा त्याउनु आवश्यक छ । मुलुकमा विभिन्न ठाउँमा विलव समूहका कार्यकर्ताहरू पकाउ परिरहेका छन् । उनीहरूसँग अत्याधुनिक हतियारहरू समेत रहेको सुरक्षा निकायले नै बताइरहेका छन् । उनीहरूसँग अत्याधुनिक हतियारहरू

>>> बाँकी ८ पेजमा

prabhu Online Trading Saving A/C

OnlineDigital Share Trading

NEPSE मा Online शेयर कारोबार गर्न सकिन्ने ।

निःशुल्क e-banking सेवा । *

NEPSE मा आवङ्ग Broker हरूको आधिकारीक बैंक ।

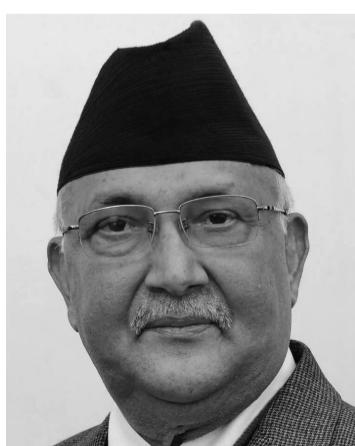
NEPSE को आधिकारीक कल्याणिक बैंक ।

* शर्टहरू लागू दृश्यमान ।

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal
Post Box no.: 19441
Tel: +977 1 4788500
Fax: +977 1 4780588
E-mail: info@prabhubank.com
Url: www.prabhubank.com
Toll Free No.: 16600107777
Swift Code: PRVUNPKA

नेकपामा एकताको रडाको

काठमाडौं | सत्तारूढ नेकपामा अध्यक्ष तथा प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीलाई कर्तिष्ठ अध्यक्ष पुष्करमल दाहाल प्रचण्ड, वरिष्ठ नेता माथव कुमार नेपाल, भफलनाथ खनाल, बामदेव गोतम र नारायणकाजी श्रेष्ठ मिलेर धेराबन्दीमा पारि एक व्यक्ति एक पदको प्राप्तालाई लगाएर एकता महाधिवेशन अगाडि नै पार्टी अध्यक्षबाट हटाउने र प्रचण्डलाई अध्यक्ष बनाउने गरि गत साता भफ्सिखेल बध्यन्तर र चलखेल भएपछि अध्यक्ष ओलीले पनि पार्टी एकता कार्यदललाई विघटन गरी पार्टी र सरकार एकलौटी ढगाले सञ्चालन गर्न खोजिरहेका छन् । प्रचण्ड आगामी एक वर्षमित्र सरकार परिवर्तन गरी आपूर्ती प्रधानमन्त्री र पार्टी अध्यक्ष हुन चलखेल गरिरहेका छन् । छिमेकी मुलुक भारतसँग विशेष सम्बन्ध रहेका तर बाहिर भारतको विरोध

प्रचण्डले फाले षड्यन्त्र गर्न थालेका छन् । ओलीले विगत एक वर्षमा काम भन्दा हावादारी कुरा गर्दै हिँडेपछि ओली सरकारप्रति जनता असन्तुष्ट छन् । भष्टाचार बढेको छ, सुशासन र आर्थिक पारदर्शिता जनताले महसुस गर्न पार्का छैनन् । त्यहीकारण जनताको नजरमा ओलीले सरकार दिनप्रतिदिन अलोकप्रिय हुँदै गएको छ । यही परिस्थितिलाई आपूर्त अनुकूल बनाउँदै प्रचण्ड, माथव, भफलनाथ, बामदेव, नारायणकाजीले सरकार परिवर्तन र पार्टी कब्जा गर्न रणनीति बनाई गुप्त गतिविधि र चलखेल बढाएका छन् । ओलीले सरकार र पार्टी एकलौटी ढगाले सञ्चालन गरेपछि चिडिएका प्रचण्ड, माथव, भफलनाथ, बामदेव र नारायणकाजी

>>> बाँकी ६ पेजमा

Modi playing politics on dead bodies

M Chaudry
India PM Narendra Modi has once again proved that his political victory in the upcoming elections is more important than the lives of the soldiers killed in Indian Occupied Kashmir.

India's continuous intransigence to sideline its emerging and formidable neighbor Pakistan has taken its toll. With the reaction coming from Modi after the Pulwama attack, pinning it again on Pakistan without any investigation, shows that the Indian PM is reluctant to embrace his diminishing popularity in India.

He may be a poster boy for the Hindu hardliner groups in power politics, but it is not secret that he has also become a symbol of anti-Muslim policies and narrative in India. He also worries that he might be thrown into the abyss of oblivion by the majority of Indians who have not seen the tall promises made by Modi materialize.

India has so far managed to aptly hoodwink the international community by getting sympathies, making false accusations against Pakistan. The connivance of the United Nations and other leading powers further supports the Indian army's atrocities against the unarmed native people of Kashmir, who have never accepted the Indian hegemony on their land. Their legitimate freedom struggle was hardly given ears at the international forums, other than weak resolutions which were never implemented. The Pakistani rulers in the recent past have also turned a blind eye to the atrocities in Kashmir by Indian security forces.

Pakistan has limited choices and fewer cards to play at this juncture. But fortunately, Pakistan is on a moral high ground in wake of the latest speech by PM Imran Khan. Moreover, Saudi crown prince MBS's ambitious official visit and monumental Saudi investments are also positive signs for Pakistan.

Pakistan's recent gradual rise to its lost glories and the reincarnation of its real image of the past, seems to have immensely baffled Modi's India. Pakistan's successful diplomacy to play the role of an interlocutor in US-Taliban negotiation process has also

brought Pakistan back into the global limelight.

However, Pakistan has also long been suffering the plague of being extremely defensive and playing on the back foot when dealing with India, U.S and Afghanistan.

I recall my personal experience of India's modus operandi when it comes to targeting Pakistan on the international level:

15 years ago, I did a routine online short training course with my former employer in the UAE. It was basically a concurrent Aviation safety and airports security awareness program designed for Airport employees worldwide. The simple 20 question survey at the end of the "self-study" course consisted of one highly controversial and inappropriate part that categorically implicated Pakistan in Indian airplane hijacking in December 1999. It stated:

The recent hijacking of Indian Airline's plane was a blatant act of a neighboring country's "state terrorism"

This was the depth of India's campaign against Pakistan. The internal/departmental training program was apparently designed by an Indian employee of company's security department who had planned to defame Pakistan.

I tried reporting it to Pakistan's then ambassador to UAE in Dubai but unfortunately received no response. His silence was indicative of his commitment to toe the line by staying a part of the abject system of governance that Pakistan was going through.

Modi's political fate hangs in the balance in view of his party's significant recent losses several states, but his passion of trying to malign Pakistan remains strong. He will stay in put in his traditional jingoism against Muslims of India and his neighbor Pakistan in particular.

But such bravado will hopefully backfire this time around because Pakistan has a leader at the helm of power who knows how to clinch victory from the verge of defeat. Moreover, fortunately for Pakistan, both the civil-military leadership are finally on the same page and united in terms of commitment towards a prosperous Pakistan.

सर्वोच्चको आदेशको पालना गरेन नेपाल राष्ट्र बैंकले

काठमाडौं। सर्वोच्च अदालतले अजय कुमार्गार्गो बैदेशिक लगानी भनेर भित्र्याएको रकममा शंका गर्दै थप अनुसन्धान गर्नुपर्न भएकाले उसले निकासा पाएको नेपाल इम्प्रेस्टमेन्ट बैंकबाट फिकेको रकम फिर्ता गरेर राख्नु भन्ने आदेश दिए पनि बैंकर र गम्भर विरजीवी नेपाल मिलेर फिर्ता गराउन नसक्ने भनेर सुमाराका पक्षमा वातावरण निर्माण गरेका छन्।

सर्वोच्चको आदेशको पालना नेपाल

राष्ट्र बैंकले गर्दैन भने कसरी आर्थिक अनुशासन कायम हुनसक्छ। नेपालको बैंक र अर्थजगतमा योभन्दा चर्को अराजकता के हुनसक्छ? नेपाल राष्ट्र बैंक नै अदालत विरोधी हुनसक्छ भने यो सरकारले विधिको शासन चलाउँदै छ भनेर लाटोले पनि पत्याउन सक्दैन।

यसबारेमा संसदको अर्थ समितिमा समेत कुरो उद्यो, सरकार कानमा तेल हालेर बसेको छ।

बम काण्ड आतंक हो कि बिद्रोह ?

काठमाडौं। माओवादीले १७ जिल्लाका एनसेल टावर उडाइदियो। नखुमा पड़काएको बमले त एकजनाको ज्यानेसमेत लियो। वम बिस्फोट गर्नुपर्न अवस्था किन आयो, यसको मिमांसा हुनुपर्छ र वम काण्ड आफैम आतंक हो भनेर आतंकविरुद्ध सरकारको नीति सार्वजनिक हुनुपर्छ। सरकारले

शान्तिसुरक्षा दिन सकदैन भने बैदेशिक लगानी कसरी भित्रिन्छ?

सरकारले वम काण्डले बैदेशी लगानीमा प्रभाव पन्यो भनेर राँडो रुवाई गर्ने होइन, कसरी शान्ति सुरक्षा दिएर बैदेशी लगानी भित्र्याउन सकिन्छ भनेर वातावरण बनाउने हो। शान्ति सुरक्षा दिन सकदैन भने सरकार

असफल भयो, सरकार निकम्मा भयो भन्नुपछु।

अरुण ३ मा बम, एनसेलको टावरमा बम, अर्को माओवादी आयो भनेर देशभरि चन्दा आतंक। कहाँ छ सरकार? आतंकविरुद्ध सरकारले अविलम्ब कारवाही गरेस् र जनताको शान्ति कायम गरेस्।

साल्ट ट्रेडिङ कर्पोरेशन लिमिटेडको ५२ औ वार्षिक साधारण समाको सूचना

शेयरधनी महानुभावहरु,

यस कर्पोरेशनको सञ्चालक समितिको मिति २०७५ साल फाल्गुण १४ गते मंगलबार बसेको ९:३६ औं बैठकको निर्णयानुसार कर्पोरेशनको ५२ औ वार्षिक साधारण सभा निम्न स्थान, समय र मितिमा निम्न विषय उपर छलफल गर्न बस्ने भएको हुँदा सम्पूर्ण शेयरधनी महानुभावहरुको जानकारी तथा उपस्थितीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

साधारण सभा हुने मिति, समय र स्थान:

मिति: २०७५ साल चैत्र ११ गते सोमबार (तदनुसार २५ मार्च २०१९)

समय: दिनको ११:०० बजे।

स्थान: त्रिभुवन आर्मी अफिसर्स् क्लब, भद्रकाली, काठमाडौं।

छलफलको विषय सूची:

- बाउन्नौ वार्षिक साधारण सभाका लागि आर्थिक वर्ष २०७४/२०७५ को सञ्चालक समितिको वार्षिक प्रतिवेदन उपर छलफल गरी पारित गर्ने।
- आर्थिक वर्ष २०७४/२०७५ को लेखापरिक्षकको प्रतिवेदन सहित सोही आ.व. को वासलात, नाफा/नोक्सान हिसाब र नगद प्रवाह विवरण उपर छलफल गरी पारित गर्ने।
- आर्थिक वर्ष २०७५/२०७६ को हिसाब लेखा परिक्षण गर्न लेखा परिक्षकको नियुक्ति गर्ने र निजको पारिश्रमिक अनुमोदन गर्ने। (हालको लेखापरिक्षक श्री कुवेर प्रसाद शर्मा चार्टर्ड एकाण्टेण्टस् (कुवेर एण्ड कम्पनी) पुनः नियुक्तीको लागि योग्य हुनुहुन्छ)
- सञ्चालक समितिले प्रस्ताव गरे बमोजिम कर्पोरेशनको हालको चुक्ता पुँजिको २५ प्रतिशतले हुने रकम रु ३,०७,०८,३५०— बराबरको बोनश शेयर जारी गर्ने विशेष प्रस्ताव र १० प्रतिशतका दरले नगद लाभांश वापत रु १,२२,८३,३४०— वितरण गर्न स्वीकृत गर्ने। (बोनश शेयर तथा नगद लाभांशको करकटी नगद लाभांशबाट कट्टिगरी भक्तानी गरिनेछ)
- सर्वसाधारण शेयरधनीहरुको तर्फबाट सञ्चालक समितिमा प्रतिनिधित्व गर्ने सञ्चालक पद ७ (सात) जनाको निर्वाचन गर्ने।
- विविध

पुनर्श्च:

- बाउन्नौ वार्षिक साधारण सभा प्रयोजनका लागि मिति २०७५/११/२४ देखि २०७५/१२/११ गतेसम्म कर्पोरेशनको शेयरधनी दर्ता किताब बन्द रहनेछ। साथै, नेपाल स्टक एक्सचेन्ज लिमिटेडमा मिति २०७५/११/२३ सम्म कारोबार भई प्रचलित कानून बमोजिम यस कर्पोरेशनको शेयर रजिस्ट्रार एनआईबिएल एस क्यापिटल लिमिटेड, लाजिम्पाट, काठमाडौंमा प्राप्त शेयर नामसारी लिखतको आधारमा शेयरधनी दर्ता किताबमा कायम शेयरधनीहरुले मात्र उक्त सभामा भाग लिन, छलफल गर्न, प्रतिनिधि नियुक्त गर्न र मत दिन पाउने छन्।
- शेयरधनी महानुभावहरुले आफ्नो परिचय दिने आधिकारिक परिचयपत्र तथा प्रवेश पत्र वा नागरिकताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि वा शेयर प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि/हितग्राही खाता नम्बर लिई आउनु पर्नेछ। सभा शुरु हुनु भन्दा एक घण्टा अगावै सभाकक्षमा हाजिरी पुस्तिका खुल्ला रहनेछ।
- सभामा भाग लिन प्रतिनिधि नियुक्त गर्न चाहने शेयरधनी महानुभावले कर्पोरेशनको अर्को शेयरधनीलाई मात्र प्रतिनिधि नियुक्त गर्न सक्नु हुनेछ र सो सम्बन्धी प्रोक्सी फारम सभा शुरु हुनु भन्दा ७२ घण्टा अगावै कर्पोरेशनको केन्द्रीय कार्यालय, काठमाडौंमा बुझाई सक्नु पर्नेछ। प्रोक्सी फारम यस कर्पोरेशनको Website बाट Download गर्न सकिनेछ।
- सञ्चालकको निर्वाचन सम्बन्धि कार्यतालिका सभा हुनुभन्दा कम्तीमा ७ दिन अगावै यस कर्पोरेशनको केन्द्रीय कार्यालयको सुचनापाटीमा टाँस गरिने वा Website बाट जानकारी गराइनेछ।
- थप जानकारीको लागि यस कर्पोरेशनको केन्द्रीय कार्यालय काठमाडौंमा सम्पर्क राख्न सक्नु हुनेछ।

द्रष्टव्य

सभा बस्ने जानकारी सम्बन्धित शेयरधनी महानुभावहरुलाई छुटै हुलाकबाट पनि वार्षिक प्रतिवेदन वासलात सहित पठाइने हुँदा कथमकदाचित उक्त सूचना नपुगेको भए यसैलाई सूचना मानी साधारण सभामा उपस्थित हुन सबै शेयरधनी महानुभावहरुलाई अनुरोध गर्दछौं।

आज्ञाले
कम्पनी सचिव

केन्द्रीय कार्यालय: कालिमाटी, काठमाडौं, फोन नं. ४२७१०१४, ४२७१२०८

संघीय शासन प्रणालीका अवसर र वृन्दौती

- लक्ष्मी विलास कोइराला

सं धीय शासन प्रणाली
कार्यान्वयनमा हरेक
विषय पेचिलो बन्ने गरेका
। । सार्वजनिक संस्थान स्थापना पनि
श सरकारको चाहना र आवश्यकता
सकछ । सार्वजनिक संस्थान स्थापना र
न्यालन सम्बन्धि नीतिगत स्पष्टता भएन
संधीय र प्रदेशबीच कि त दोहोरो
जान्छ कि त विवाद पैदा हुन सकछ ।
पर्य नेपाल सरकारले सार्वजनिक संस्थान
पना र सञ्चालन सम्बन्धि स्पष्ट नीति
आवश्यक कानून तत्काल बनाउनु पर्ने
। तर संधीय सरकार सार्वजनिक
थान व्यवस्थापनको असजिलो अनुमान
नगरि चुपचाप बसिरहेको छ ।

सरकारको पूर्ण वा आंशिक स्वामित्वमा कानूनी आधार पुरा गरी खास उद्देश्य पुरा गर्न स्थापित संस्थाहरूलाई सार्वजनिक संस्थान भनिन्छ । सरकारको कर्मचारीतन्त्रले विशिष्ट कार्य गर्न नभ्याएको वा कार्यसम्पादन प्रक्रिया ढिलो भएकोले छिटोछिरितोरूपमा सम्पन्न गर्न नसकेकाले सार्वजनिक संस्थानहरू स्थापना भएका हुन् । सन् साठीको दशक सार्वजनिक संस्थानहरूको लागि उर्वर समय थियो र धेरै संस्थानहरू स्थापना भए । सार्वजनिक संस्थानहरूको उद्देश्य विशिष्ट र सार्वजनिक हुन्छ । स्थापनाको विधि अलग हुन्छ । जिम्मेवारी पूरा गर्न स्वतन्त्र हुन्छन् । सार्वजनिक नियन्त्रण हुन्छ । आफनै बजेट र कर्मचारी र प्रक्रिया हुन्छन् । यसकारण संस्थानहरू सार्वजनिकरूपमा उत्तरदायित्व हुन्छन् । सार्वजनिक संस्थानहरूको स्थापना खासगरि विकासमा सरकारको संलग्नता बढाउन हो । आर्थिक विकास उच्चदरमा गर्नु, पूर्वाधार खडा गर्नु, वैदेशिक पैँजी र प्रविधि भित्रयाउनु, क्षेत्रीय रूपमा सन्तुलित विकास गर्नु, रोजगारीका अवसरहरू सिर्जना गर्नु, जनताका लागि आवश्यक सेवा छिटो र सस्तोमा उपलब्ध गराउनु, आय विषमता कम गर्नु, उत्पादनका साधनहरू केही व्यक्तिमा सीमित हुन नदिनु र बजारमा एकाधिकार समाप्त गर्नु, निजी क्षेत्रलाई स्वस्थ र प्रतिस्पर्धी बन्न प्रेरित गर्नु, गरिबी निवारण गर्नु, निष्कृय रहेको प्राकृतिक स्रोतको महत्तम उपयोग गर्नु, सामाजिक न्याय र समानता कायम गर्नु, आयात प्रतिस्थापन र निर्यात बृद्धि गर्नु, राजस्व संकलनमा योगदान गर्नु तथा आर्थिक स्थिरता कायम गर्नु सार्वजनिक संस्थान स्थापनाका प्रमुख उद्देश्यहरू हुन् ।

नेपालमा अहिले ३७ वटा सार्वजनिक संस्थानहरू रहेका छन् । सैंतीस संस्थानहरू मध्ये २६ संस्थानहरू नाफामा चलेका छन् भने ११ वटा संस्थानहरू घाटामा चलेका छन् भन्ने पुष्टि आर्थिक सर्वेक्षण २०७४/७५ ले गरेको छ । संस्थानहरूको समग्र नाफा ४१ अर्बांको हाराहारीमा छ । संस्थानहरूमा सरकारको लगानी बर्षेनी बढदै गएको छ र आ.व. २०७४/७५ मा करिब ३ खर्ब ९२ अर्ब पुगेको देखिन्छ । सरकारको जमानीमा लिएको ऋणको आकार पनि बढदै गएर ३१ अर्ब पुगेको छ । संस्थानहरूले सरकारलाई करिब ८ अर्ब लाभांश दिएका छन् जुन सरकारको लगानीको केवल ५ प्रतिशत मात्र हो । सार्वजनिक संस्थानहरूको कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा ९२ प्रतिशत योगदान छ भने कुल राजस्वमा ९ प्रतिशत मात्र योगदान रहेको छ । सार्वजनिक संस्थानहरूमा हाल अठ्ठाईस हजारको हाराहारीमा कर्मचारीहरू कार्यरत छन् भने ३७ मध्ये केवल १८ संस्थानहरूको मात्र लेखा परीक्षण भएको पाईन्छ । यसरी वित्तीय विश्लेषणले सार्वजनिक संस्थानहरूको व्यवस्थापकीय कमजोरीलाई स्पष्ट रूपमा देखाएको छ ।

अहिले सार्वजनिक संस्थानहरू
सञ्चालनको बृहत्तर नीतिमा विश्वव्यापी
रूपमा नै परिवर्तन भएको छ । देशको
आर्थिक क्रियाकलापहरूमा सरकारको

संलग्नता व्यापक हुनुपर्दछ भन्ने नीतिको समयमा स्थापना भएका संस्थानहरू सरकारको संलग्नता घटाउदै लैजानु पर्दछ भन्ने नीतिका कारण समस्याग्रस्त बन्न पुगेका छन् र सार्वजनिक संस्थानहरू सेतो हातीको रूपमा चित्रित भएका छन् । सरकारको संलग्नता घटाएर सानो र सशक्त सरकार बनाउने नवीन आर्थिक विश्व नीतिको अनुकरण गर्दै नेपालमा पनि २०५० सालमा सरकारी संस्थानहरूको निजीकरण गर्ने नीति र कानून बन्न्यो ।

नीजि क्षेत्र सक्षम भएका क्षेत्रमा सञ्चालित र व्यापारिक नाफामूलक सार्वजनिक संस्थानहरू व्यवसाय तथा सम्पति बेचेर, आंशिक रुपमा शेयर बेचेर, चालू सम्पति विक्रि गरेर, भवन, मेसिन र जग्गा भाडामा दिएर, खारेजी वा विघटन गरेर निजीकरण गरिए । तापनि सरकारको मातहत रहेका संस्थानहरूको वित्तीय भार सरकारको काँधमा बढाउ गएको छ । अन्तर्रस्थान बँकी बक्षेता (अरु संस्थानबाट सेवा लिएपछि तिर्नुपर्ने रकम पस्तै विजुलीको रकम) बढिरहकोछ ।

सरकारी जमानतमा दिएको ऋणको जोखिम पनि उसै गरी बढेको छ । संस्थानहरूले एकातिर अपेक्षित रूपमा जनतालाई सेवा प्रवाह गर्न सकेका छैनन् भने अर्कोतिर सरकारको धाटा बजेटको आकार पनि बढाईरहेका छन् । सार्वजनिक वित्तको उपयोगमा दक्षता, कुशलता, पारदर्शिता र उत्तरदायित्व कायम गर्न पनि सकेका छैनन् । यसरी हेर्दा सार्वजनिक संस्थानहरू सरकारका लागि निल्नु न ओकलुको अवस्थामा रहेको स्पष्ट अनुमान गर्न सकिन्छ । सार्वजनिक संस्थानहरू किन असफल भए भन्ने कौतुहल सँधै सबैसँग रहने गरेको छ । सार्वजनिक संस्थानहरू कुशलतापूर्वक सञ्चालन हुन नसक्नुका धेरै कारणहरू छन् । सार्वजनिक संस्थानहरू पूर्ण व्यावसायिक र बजारका मान्य सिद्धान्तको अबलम्बन गरी सञ्चालन हुने की सरकारका नीति नियमको परिधिभित्र सामाजिक उत्तरदायित्व बहन गर्ने हो ? स्पष्ट उद्देश्य किटान हुन सकेको देखिदैन । संस्थानहरू सञ्चालनको अनुगमन र मूल्यांकन गर्ने विषयगत मन्त्रालय र अर्थ मन्त्रालय संलग्न हुने गरेबाट व्यवस्थापन सम्बन्धी दोहोरोपन देखिन्छ । संस्थानहरूमा द्वैध स्वामित्व र द्वैध नियन्त्रण प्रणाली अस्तित्वमा रहेकोछ । अत्यधिक नियन्त्रणले कार्य स्वायत्ता नाममा मात्र सीमित छ । उद्देश्य

A black and white photograph of a woman in a traditional Indian sari, standing in a modern kitchen. She is holding a small white cylinder labeled 'AGNI' in one hand and a larger grey LPG cylinder in the other. The LPG cylinder has 'NET WT 14.2 Kg.' and the 'STC GAS' logo on it. In the top right corner, there is a circular emblem featuring a stylized oil lamp (diya) and the text 'गृह विद्युत परिवर्तन' (Gruh Vidyut Parivartan).

र कार्यवातावरण अनुरूप फरक फरक संस्थान सञ्चालन विधि र नीति बन्न पनि सकिरहेको देखिदैन। सार्वजनिक संस्थानको व्यवस्थापन बोम्फिलो र खर्चिलो बनेको छ। संस्थानको दैनिक कार्यसञ्चालन र व्यवस्थापनमा बाह्य हस्तक्षेप नकारात्मक रूपमा नै हावी हुने गरेको छ। कार्यसम्पादन सम्भौता गरे पनि हस्तक्षेप गर्न टुटेको छैन। यर्थाथमा भन्नुपर्दा संस्थानहरू स्वतन्त्ररूपमा काम गर्ने वातावरण नै छैन।

एकातिर सार्वजनिक संस्थानहरू
 तदर्थवादको सिद्धान्तमा सञ्चालित छन् भने
 अर्कोतिर संस्थानहरू को प्रति उत्तरदायी
 हुने हो स्पष्ट पनि छैन । कुनै दिर्घकालीन
 नीति योजना बिना नै संस्थानहरू
 चलेकाले खासै उपलब्धि हासिल गर्न
 पनि संस्थानहरू चुकेका छन् । नाफामा
 गएका संस्थानहरू व्यावसायिक कुशलताले
 भन्दा मूल्य समायोजन, मूल्यवृद्धि वा
 अन्य कारणले नाफामा गएको स्पष्ट
 देखिन्छ । सार्वजनिक संस्थानहरूमा वित्तीय
 अनुशासन र वित्तीय उत्तरदायित्वलाई कुनै

विकासका लागि सरकार, नीजि क्षेत्र र सहकारीलाई तीन खम्बा मानेका छ । सरकार, नीजि क्षेत्र र सहकारी क्षेत्रको संलग्नता एवं क्रियाशीलता सहितको आर्थिक कार्य प्रणालीलाई व्यवस्थित गर्न तथा सरकारको उपस्थितिलाई सार्थक बनाउन सार्वजनिक संस्थानको विकल्प छैन । सार्वजनिक संस्थानहरूलाई घाटामा चलाउँदा सरकार जनतालाई वास्तवमा दिनु नै पर्न सामाजिक सांस्कृतिक सेवाहाल दिनबाट चुक्न सक्दछ । यसकारण सार्वजनिक संस्थानहरूको व्यवस्थापकीय सुधार गरी सरकारको बोभ हल्का गर्दै संस्थानहरूलाई आर्थिक सामाजिक उत्तरदायित्व निर्वाह गर्न सक्षम बनाउनु आजको आवश्यकता हो ।

सर्वप्रथम, संघीय शासन प्रणालीमा संघमा सबै संस्थानहरू राखिए राख्न आवश्यक छ छैन सो अध्ययन गर्न र प्रदेशहरूमा के कस्ता र कुन कुन उद्देश्य परिवृत्ति गर्न सार्वजनिक संस्थान स्थापना गर्न आवश्यक हुन्छ र तिनको व्यवस्थापन कसरी गर्न भन्ने निर्क्षाले गर्ने

नीजि क्षेत्र सक्षम भएका क्षेत्रमा सञ्चालित र व्यापारिक नाफामूलक सार्वजनिक संस्थानहरू व्यवसाय तथा सम्पति बेचेर, आंशिक रुपमा शेयर बेचेर, चालू सम्पति विक्रि गरेर, भवन, मेसिन र जग्गा भाडामा दिएर, खारेजी वा विघटन गरेर निजीकरण गरिए । तापनि सरकारको मातहत रहेका संस्थानहरूको वित्तीय भार सरकारको काँधमा बढ्दै गएको छ ।

1

સર્વ વિષાણે તૈનિયાને | સંભાળનોએ અત્યારે ના | પાઠી

महत्व दिएका दाखिदन। सस्थानहरूका
सञ्चालन लागत उच्च हो र भष्टाचार पनि

उच्च छ । कर्मचारीतन्त्रको कार्यशैलीले संस्थानहरूलाई थिचेको छ । कर्मचारीमा काम गर्न क्षमता, मन र जाँगर छैन । संस्थानहरूको जडित क्षमताअनुसार काम भैरहेको पनि पाईदैन । स्वतन्त्र निकाय भने पनि सार्वजनिक संस्थानहरू आफनो उत्पादनको मूल्य आफै वा बजारको माँग बमोजिम निर्धारण गर्न सक्दैनन् । व्यवस्थापन, कामदार र सरकारबीचको औद्योगिक सम्बन्ध पनि राम्रो छैन् । सारमा समस्याहरूको जालमा जेलिएका सार्वजनिक संस्थानहरू अपेक्षाकृत उपलब्धि हासिल गर्नुको बदला सरकारको बोध बनेर रहेका छन् । नेपालको संविधानले देशको आर्थिक

આવશ્યક છે । એકાત્મ સધ્યાય શાસન
પ્રણલી અનુરૂપ વિદ્યમાન સંસ્થાનહર્સ્કો
પુનસરંચના ગર્ન આવશ્યક છે ભને અર્કોતિ
ભદ્રહેકા સંસ્થાનહર્સ્કો પુનસરંચના ગર્નુ
પનિ પર્દછ । કર્મચારી ભર્નામા લોકસેવા
આયોગકો સંલગ્નતાપછિ સહજ ભએતા
પનિ સાર્વજનિક સંસ્થાનહર્સ્કો આવશ્યક
તર બોફિલો ઋલ્ભઅભક્ષબચથ ખખષ્ઠિ
સંયન્ત્ર બનેકા છન્ । યસકારણ સાર્વજનિક
સંસ્થાનહર્સ્કલાઈ વ્યવસ્થાપકીય સુધાર
ગરી પ્રભાવકારીરૂપમા સત્યાલન ગર્નુકો
વિકલ્પમા અર્કો સહજ બાટે છૈન્ ।
સાર્વજનિક સંસ્થાનહર્સ્કલાઈ પૂર્ણરૂપમા
વ્યવસાયિક, જવાફદેહી ર ઉત્તરદાયી બના
સત્યાલન ગર્ન સમસામયિક સુધાર ગર્ન
આવશ્યક રહેકો છે ।

सार्वजनिक संस्थानहरूलाई व्यवसायिक बनाउन गरिने सुधार एक नियमित प्रक्रिया हो । सरकारका संस्थानहरूलाई व्यवस्थितरूपमा सञ्चालन गर्ने संबन्धमा नीतिगत नेतृत्व गर्न, सरकारसँग समन्वय गर्न तथा अनुगमन र मूल्याकांन गर्न आवश्यक नियामक निकायको जिम्मेवारी राष्ट्रिय योजना आयोगलाई दिन उचित हुन्छ । संस्थानलाई पूर्णरूपमा व्यवसायिक स्वायत्तता दिनुपर्दछ । संस्थानहरूको कार्यसम्पादनलाई प्रभावकारी बनाउन संस्थानको विधि, प्रविधि र निधिलाई आधुनिकीकरण गर्नुपर्दछ । संस्थानहरूलाई उत्तरदायी र जवाफदेही बनाउन संस्थानहरू कुन अंगप्रति उत्तरदायी हुनु पर्ने हो स्पष्ट गर्नु आवश्यक हुन्छ । उस्तै उस्तै जिम्मेवारी भएका संस्थानहरूलाई मर्ज गर्न उचित हुन्छ भने संघमा राख्न आवश्यक नभएका तर प्रदेशमा सञ्चालन गर्न आवश्यक रहेका संस्थानहरू प्रदेशलाई हस्तान्तरण गर्नुपर्दछ । आवश्यक नभएका संस्थानहरूलाई निजीकरण गनुपर्दछ भने नयाँ आवश्यक महसुस भएका संस्थान स्थापना गर्नु पनि पर्दछ । संस्थानमा रहेका विधि प्रक्रियाको सुधार गर्दै कर्मचारी तथा मेसिनरीको क्षमता बढाई प्रतिस्पर्धात्मक दृष्टिकोण भएका प्रोफेसनल सार्वजनिक संस्थान बनाउने तर्फ सरकार केन्द्रीत हुनुपर्दछ ।

सार्वजनिक संस्थानहरू सरकारका
नै विस्तारित हातहरू हुन् । सरकारलाई
कार्यसम्पादनमा सहयोग पुऱ्याउने
निकायहरू हुन् । यसकारण संस्थानहरू
सरकारलाई बोझ हुने गरी, सरकारको
काममा दोहोरा पर्ने गरी तथा उद्देश्य
अस्पष्ट हुने गरी स्थापना गर्न र सञ्चालन
गर्नु हुदैन । संस्थान स्थापना गर्ने हो भने
उस्तै काम भएको विभाग खडा गरिरहनु
पनि हुदैन । साथै, प्रदेशमा स्थापना हुन
सक्ने सार्वजनिक संस्थान (जस्तो की
कर्णाली प्रदेशमा स्याउ विकास संस्थान
होला भने दुई नं प्रदेशमा ऊखु विकास
संस्थान हुन सक्ला) हरूको स्थापना,
कर्मचारी, बजेट तथा सञ्चालन प्रक्रिया
संबन्धी स्पष्ट नीति पनि संघीय नीति र
कानूनमा हुनपर्दछ । सार्वजनिक संस्थानको
व्यवस्थापनलाई परिणाममूर्खी, मितव्यी
तथा उत्तरदायी बनाउनु प्रस्तुत मार्गदर्शन
सुभावको आधारमा सरकारले संघमा
र प्रदेशमा सञ्चालन हुने सार्वजनिक
संस्थानहरू सम्बन्धी नीति, आवश्यक
कानून र स्पष्ट स्तरीय कार्यविधि बनाउन
दिला गर्नु हुदैन ।

साल्ट एंड गैस लिमिटेड

द्वारा प्रवर्द्धित

- ISI स्टाणडर्डको मित्र बाहिर रवर कोट मै बीमा रिस्टलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
 - उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
 - पुनः प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिङ्डर
 - कम्प्यूटर प्राविधिबाट चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आगा दुवक हुनुहोस्।

साल्ट टेडिङ समृद्धका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू

पढथयौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु धवस्त पारे समाज।

मन्यौ ज्यूदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मरर पनि जस्ले सर्कियो देशको माटो।

कायर भएर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादुर भएर एकै पटक मर्न सकौ।

- अभियानवाणी

अभियान साप्ताहिक

सम्पादकीय

भ्रष्टाचारीलाई कारबाही गर्न खुदा नकमाओं

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली सरकार क्रमशः असफल मार्गार्तमा उन्मुख हुँदै गएको छ। पार्टीभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा सरकार सञ्चालनमा समेत कठिनाई देखिएको छ। तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीय करिब १० महिना अगाडि नै एकता भएपनि पार्टी एकता भएको महसुस उसैको कार्यकारीहरूले गर्ने सकिरहेका छैनन्। माथिल्लो तहमा एकता भएको भएतापनि तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेको छन्। तल्लो तहमा एकताको प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्षद्वयलाई प्रस्ताव पेश गर्ने विभिन्न समयमा कार्यदल बनाइएतापनि तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेको छन्।

आफैनै पार्टीभित्रको आन्तरिक द्वन्द्व मिलाउन नसकने पार्टीले सरकार सञ्चालनमा समेत एकता हुन नसकेको हुनाले तल्लो तहमा आ-आफैना ढाङ्गे पार्टी सञ्चालन भइरहेको र तल्लो तहको एकतालाई ध्यान नदिएको हुनाले तल्लो तहको नेता र कार्यकारीहरू अहिले पनि भावनात्मक रूपले एक हुन सकिरहेका छैनन्। पार्टीको सचिवालयले तल्लो तहको एकताका लागि ठोस प्रस्ताव अध्यक्षद्वयलाई बुझाउन गठन गरिएका कमिटी समेतले प्रस्ताव पेश गर्न सकेन्न।

कमिटीमा रहेका गुटहरूकै कारण पछिल्लो समयमा रामबहादुर थापाको संयोजकत्वमा गठन गरिएको समितिले समेत एकता प्रस्ताव पेश गर्ने सकेन भने कमिटीमा रहेका केही नेताहरूले अलगार्गे प्रस्ताव पेश गरेका र थापा र पार्टी महासचिव विष्णु पौडेलले आफूहरूलाई काम गर्न नविएको आरोप लगाउँदै फरक प्रस्ताव बुझाएपछि नेकपाको आन्तरिक द्वन्द्व सउकमै छताइल्ला हुन पुगेको छ। निवाचनमा बहुमत ल्याएको सत्ताधारी दलको अवस्था पछिल्लो समयमा निकै संकटपूर्ण अवस्थामा रहेको छ भने प्रमुख प्रतिवक्षी दलको अवस्था समेत नेकपाकै जस्तो भएकाले त्यसको असर सरकार सञ्चालनमा समेत परेको छ।

केपी ओली नेतृत्वको सरकारले एक वर्ष कार्यकाल बिताएको छ। एक वर्ष कार्यकालमा ओली सरकारले सत्ताधारिक काम गर्न सकेको छैन। सरकारको काम कारबाहीलाई लिएर नेकपाका अध्यक्ष पुष्टकमल बाहालले नै असन्तुष्टि व्यक्त गर्दै आएका छैन। बाहालले सार्वजनिक रूपमै सरकारको काम कारबाहीका वारेमा असन्तुष्टि जाहेर गरिरहेका अवस्थामा सरकारको नेतृत्व गरिरहेका अर्का अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओलीले समेत सरकार सञ्चालनमा कुनै परिवर्तन गरेको देखिएको छैन। पछिल्लो समयमा मुलुकमा सान्ति सुरक्षाको अवस्था खसिकै गएको छ। दण्डहिनताले प्रश्न गरिएको छ। खासगारी गत श्वावण १० गते कञ्चनपुरकी १३ वर्षीय निर्मला पन्तको बलाकारपछि हत्या गरीएको घटनाले गर्दा तै शान्ति सुरक्षामाथि प्रश्न उठेको छ। पन्तको हत्या भएको दू महिना पुगा समेत बलाकार र हत्यामा संलग्न भएको व्यक्तिहरूको पहिचान हुन सक्नुले गर्दा गृह प्रशासनको आलोचना हुन थालेको छ। पछिल्लो समयमा ब्रह्म विस्फोटका घटनाले गर्दा तै शान्ति सुरक्षामाथि प्रश्न उठेको छ। पन्तको हत्या भएको दू महिना पुगा समेत बलाकार र हत्यामा संलग्न भएको व्यक्तिहरूको पहिचान हुन सक्नुले गर्दा गृह प्रशासनको आलोचना हुन थालेको छ। पछिल्लो समयमा मुलुकमा महत्वपूर्ण कुरा शान्ति सुरक्षा नै हो। प्रधानमन्त्री ओलीले अघि सारेको सम्झौता र सुनी नेपालीको नारालाई सार्थक पार्न विदेशी लगानीको आवश्यकता हुन्छ। मुलुकमा विदेशी लगानी ल्याउनको लागि शान्ति सुरक्षा हुन आवश्यक छ। तर, अहिले शान्ति सुरक्षाको अवस्था राख्न तभएकाले विदेशी लगानी आउने सम्भावना निकै न्यून रहेकोले सरकारले अब शान्ति सुरक्षामा ध्यान दिन आवश्यक छ। आपराधिक घटनामा जोसुकै संलग्न भए पनि उनीहरूको सही रूपमा पहिचान गरी कानुनी कारबाही हुन आवश्यक छ।

अहिलेसम्मै शक्तिशाली सरकार भए पनि सरकारले जनताको भावना अनुसारको काम गर्न सकिरहेको छैन। सरकार काममा भन्दा गफ र प्रचारमै सिमित भएको छ। त्यसैले गर्दा जनता निराश हुँदै गएका र जासुकै र जनसुकै पार्टी सरकारमा गएपनि सरकारले जनताको भावना अनुसार काम गर्न नसक्ने रहेछ भन्ने आम जनतामा परेको हुनाले ओली सरकारले सबै पार्टीहरूलाई साथमा लिएर अघि बढन सक्नुपर्दछ। पार्टीगत स्वार्थलाई मात्र हेरिएको अवस्थामा मुलुकको विकास हुनसक्ने सम्भावना हुँदैन। भण्डै दुई तिहाईभन्दा बढीको समर्थन प्राप्त सरकारले समेत जनताको भावना अनुसारको काम गर्न सकेन भने अरु कसले गर्ने? सरकार सकरारका लागि मात्र रहनुहुँदैन। भ्रष्टाचार बढेको छ भ्रष्टाचारीहरू बढेको छैन। सम्बैधानिक निकायका पदाधिकारी तै भ्रष्टाचारमा मुश्टिएका छैन। ठुला-ठुला भ्रष्टाचारका काण्डहरू सडकमा आएका छैन। वाइडबर्डी खरिद काण्डका भ्रष्टाचारीहरू माथि कारबाही हुन सकेको छैन, दुई चार हजार धुस लिए भ्रष्टाचारीहरूलाई पकाउ गरेर मुद्दा चलाउँदैमा भ्रष्टाचारमा कमी नाऊने भएकाले ठुला-ठुला भ्रष्टाचारी र नीतिगत भ्रष्टाचारमा संलग्न भएकाहरूलाई तत्काल पकाउ गरी कानुनी दायरामा ल्याउन ओली सरकारले खुदा नकमाओसै भन्ने हामी भनाइ रहेको छ।

हिड्ने बाटे नै फरक, कसरी भयो एकता?

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको नेतृत्वमा रहेको केपी ओली सरकार चौतर्फी आलोचनाको पात्र बन्दै गएको छ। आफैनै पार्टीभित्रको आन्तरिक विवादसम्म मिलाउन नसकेको अवस्थमा राज्य सञ्चालनमा निष्पक्षता र पारदर्शी हुन सक्ने सम्भावना चून देखिएको छ। नेकपाभित्र रहेको आन्तरिक विवाद र गुट उपगुटले गर्दा राज्य सञ्चालनमा समेत त्यसको असर देखिएको छ। तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीय विवाद १० महिना अगाडि नै एकता भएपनि पार्टी एकता भएको महसुस उसैको कार्यकारीहरूले गर्ने सकिरहेका छैनन्। माथिल्लो तहमा एकता भएको भएतापनि तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेको छन्। तल्लो तहमा एकताको प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्षद्वयलाई प्रस्ताव पेश गर्ने विभिन्न समयमा कार्यदल बनाइएतापनि तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेको छन्। तल्लो तहमा एकताको प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव नै तयार गर्न सकेन्। कार्यदलमा समेत गुटगत र व्यक्तिगत स्वार्थले गर्दा संयुक्त प्रस्ताव तयार नभएपछि पछिल्लो समयमा गृहमन्त्री रामबहादुर थापाको संयोजकत्वमा पार्टीको महासचिव विष्णु पौडेलले आपाराधिक द्वयलाई प्रस्ताव तयार गर्ने सकिरहेको छन्। माथिल्लो तहमा एकता भएको भएतापनि तत्कालिन अवस्था�मा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेको छन्। तल्लो तहमा एकताको प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव नै तयार गर्न सकेन्। कार्यदलमा समेत गुटगत र व्यक्तिगत स्वार्थले गर्दा संयुक्त प्रस्ताव तयार नभएपछि पछिल्लो समयमा गृहमन्त्री रामबहादुर थापाको संयोजकत्वमा पार्टीको महासचिव विष्णु पौडेलले आपाराधिक द्वयलाई प्रस्ताव तयार गर्ने सकिरहेको छन्। माथिल्लो तहमा एकता भएको भएतापनि तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेको छन्। तल्लो तहमा एकताको प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव नै तयार गर्न सकेन्। कार्यदलमा समेत गुटगत र व्यक्तिगत स्वार्थले गर्दा संयुक्त प्रस्ताव तयार नभएपछि पछिल्लो समयमा गृहमन्त्री रामबहादुर थापाको संयोजकत्वमा पार्टीको महासचिव विष्णु पौडेलले आपाराधिक द्वयलाई प्रस्ताव तयार गर्ने सकिरहेको छन्। माथिल्लो तहमा एकता भएको भएतापनि तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेको छन्। तल्लो तहमा एकताको प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव तयार गरी अध्यक्ष द्वयलाई प्रस्ताव नै तयार गर्न सकेन्। कार्यदलमा समेत गुटगत र व्यक्तिगत स्वार्थले गर्दा संयुक्त प्रस्ताव तयार नभएपछि पछिल्लो समयमा गृहमन्त्री रामबहादुर थापाको संयोजकत्वमा पार्टीको महासचिव विष्णु पौडेलले आपाराधिक द्वयलाई प्रस्ताव तयार गर्ने सकिरहेको छन्। माथिल्लो तहमा एकता भएको भएतापनि तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबाट मन्त्री बनाइएकाहरूले अहिले पार्टी आ आफैनै पार्टीको नेतृत्व गरिरहेको जस्तो व्यवहार देखाईरहेक

नेपाल पत्रकार महासंघको साधारणभाले पारित गरेका विशेष प्रस्तावहरू

१. नेपालको संविधान २०७२ मा उल्लेख भएको प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको पूर्ण प्रत्याभूति र नेपाल पक्ष राष्ट्र रहेका अन्तर्राष्ट्रिय व्यवस्था अनुसार कानुन निर्माण गर्न तीने तहका सरकारसँग माग गर्दै प्रेस स्वतन्त्रता संकुचित पार्ने कुनै पनि किसिमका नीति, ऐन, कानुन, नियमावली र संरचना नबनाउन र निर्वैशिका जारी नगर्न यो साधारणसभा जोडार भएका निर्माण गर्दै।

२. प्रेस स्वतन्त्रता, सूचनाको हक एवम् नागरिक अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता सुरक्षित र सुनिश्चित गर्न माग गर्दै २०७५ भद्रौ १ गोडाबाट कार्यान्वयनमा आएको मुलुकी देवानी तथा फौजदारी संहिताका व्यवस्था पत्रकारिता पेशामा आकर्षित नहुने विषय सुनिश्चित गर्दै पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रतासहित छुट्टै कानुन यथाशिरोमुखी निर्माण गर्न माग गर्दै।

३. मिति २०७५ माघ १८ गते सूचना तथा प्रसारण विभागले सबै सञ्चारमाध्यमहरूमा नाममा न्यूनतम परिश्रमिक कार्यान्वयनका सम्बन्धमा जारी गरिएको परिपत्र सबै प्रकारका सञ्चार माध्यमहरूमा लागू हुन नसक्ने हुँदा पुर्णपरिभाषित गर्दै श्रमजीवी पत्रकार ऐन २०५९ को दफा ११ बमोजिम गरित न्यूनतम परिश्रमिक निर्धारण समितिको सिफारिस समेतको आधारमा सबै सञ्चार प्रतिष्ठानहरूमा भन्ने शब्दको सङ्गा स्वरोजगारमूलक तथा सामुदायिक सञ्चारमाध्यमहरूमा यो परिपत्र लागू नहुने व्यवस्था गर्न जोडार भएका निर्धारण गर्दै। साथै उक्त विषय सम्बोधन नभएमा दबावमूलक कार्यक्रमहरू अधि सार्न यो साधारणसभा केन्द्रीय समितिलाई निर्देश गर्दै।

४. लामो समयदेखि प्रदान गर्दै आएको लोक कल्याणकारी विज्ञापन

अहिलेसम्म पनि वृद्धि नगरिएकोमा तत्काल दोब्बर वृद्धि गरी यथाशिरोमुखी नाम यो साधारणसभा माग गर्दै।

५. मुलुकमा संघीयता कार्यान्वयन भइसकेको अवस्थामा प्रेस पास वितरणको व्यवस्था जिल्ला तहबाटै गर्न, सञ्चारमाध्यमको वर्गीकरण प्रदेशस्तरबाटै गर्न र सामुदायीक तथा निजी क्षेत्रबाट सञ्चालित स्थानीय साना लगानीसँगै स्वरोजगारमूलक मिडिया प्रबर्द्धन गर्न स्थानीय तहका विज्ञापन स्थानीय सञ्चार माध्यमलाई प्रदान गर्न र सामानुपातिक विज्ञापन प्रणाली लागू गर्न यो साधारणसभा जोडार भएका निर्माण गर्दै।

६. अनलाइन सञ्चारमाध्यमलाई नियमन गर्दै अनलाइन सञ्चार माध्यममा प्रकाशित समाचारको विषयमा चित नबुझ्दा प्रहरीले समाचार लेख्ने र प्रकाशन गर्ने पत्रकारलाई विद्युतीय कारोबार ऐन २०६३ को दफा ४७/४८ अनुसार कठोर कारबाही गर्ने गरेकोमा आपत्ती जनाउँदै हिरासतमा रहे पत्रकारहरूलाई तकाल रिहा गर्ने जोडार भएका नियमनकारी निकाय प्रेस काउन्सिल मार्फत नै आवश्यक प्रक्रिया अगाडि बढाउन आग्रह गर्दै। विद्युतीय कारोबार ऐनको सो दफा पत्रकार तथा आम सञ्चार माध्यमका हकमा आकर्षित नहुने सुनिश्चितता गर्ने माग गर्दै। रेडियो, अनलाइन सञ्चारमाध्यमलाई छापामाध्यम सरहको मान्यता प्रदान गर्ने माग गर्दै पछिलो पटक नविकरणको नाममा दर्ता खारेज गरिएकोमा गष्ठिर आपत्ति प्रकट गर्दै तत्काल नविकरण हुने व्यवस्था गर्ने माग गर्दै।

७. स्थानीय सरकारमार्फत प्रदान

गरिने स्थानीय तहका विज्ञापनहरू सरोकारवाला संघ संस्थाको सहभागितामा एक शक्तिशाली संयन्त्र बनाई सो संयन्त्रमार्फत समानुपातिक ढंगले वितरण गर्न सबै प्रदेश तथा स्थानीय सरकारसमक्ष माग गर्दै।

८. पत्रकार महासंघको सदस्यता शुद्धिकरण अभियानलाई जोड दिँदै सार्वजनिक पद धारण गरेका व्यक्ति, अन्य राजकीय नियुक्ति पाएका तथा पूर्णकालिन राजनीतिज्ञको भूमिकामा रही काम गरिएका पत्रकार सदस्यता पत्रकार, पेशा परिवर्तन गरेका र सक्रिय पत्रकारितामा संलग्न नभएकाहरूलाई नेपाल पत्रकार महासंघको सदस्यता कायम नरहनका लागि पहिलो चरणमा स्वैच्छिक घोषणाको मौका दिने र ससम्मान विदा दिने नीति अधि सार्नको लागि आवश्यक प्रक्रिया अधि बढाउन केन्द्रीय समितिलाई निर्देश गर्दै। साथै पत्रकार महासंघको नयाँ सदस्यता वितरण गर्दा निरन्तर सक्रिय मिडियामा आबद्ध, पत्रकारितालाई मूल पेसा बनाएकालाई मात्र सदस्यता प्रदान गर्न तथा नवीकरण गर्दा निस्क्रिय रहेका, वैदेशिक रोजगारीमा गएका, राजनीतिक दलका पूर्णकालिन कार्यकर्ता, स्थानीय/प्रदेश र संघीय निर्वाचनमा उम्मेदवार बनेका र सरकारी सेवामा रहेकोमा सदस्यता खारेज गरि प्रोत्साहित गर्न विशेष सहुलियतको व्यवस्था गर्न आग्रह गर्दै।

९. निरन्तर तीस वर्ष पत्रकारिता गरेका आग्रज पत्रकार वा ६० वर्ष उमेर पुगेका वरिष्ठ पत्रकारहरू तथा अपाङ्गता भएका पत्रकारहरूलाई मासिक रूपमा जीवन निर्वाह भत्ता उपलब्ध गराउन यो साधारणसभा अग्रह गर्दै। साथै त्यस्ता ज्येष्ठ पत्रकारहरूको सदस्यता सम्मानस्वरूप निशुल्क नविकरणको व्यवस्था गर्ने यो साधारणसभा माग गर्दै।

१०. सरकारले पत्रकारको न्यूनतम परिश्रमिक बृद्धि गर्ने निर्णय गरे पनि अधिकतम सञ्चार गृहबाट पत्रकारलाई तोकिए अनुसार सेवा सुविधा नदिएको हुँदा घोषित सेवा सुविधा अविलम्ब उपलब्ध गराउन यो साधारण सभा माग गर्दै। साथै सञ्चार गृहमा कार्यरत पत्रकारले प्रयोग गर्ने सञ्चार उपकरण क्यामेरा, रेकर्डरलगायतका सञ्चार उपकरण सञ्चारगृहले नै उपलब्ध गराउन आग्रह गर्दै।

११. आम सञ्चार माध्यम र पत्रकार सम्बद्ध संघसंस्थालाई महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेसी, अपाङ्गता, अल्पसंख्यक, पिछार्वार्ग लगायतलाई पूर्ण समावेसी बनाउन यो साधारणसभा माग गर्दै ती सुमुदायबाट सञ्चालित आमसञ्चार माध्यम तथा मातृभासामा प्रकाशित प्रसारित सञ्चार माध्यमहरूलाई प्रोत्साहित गर्न विशेष सहुलियतको व्यवस्था गर्न आग्रह गर्दै।

१२. पत्रकारको क्षमता अभिवृद्धि तथा संस्थागत विकासका लागि आवश्यक तालिम, अध्ययन-अनुसन्धानका लागि प्रदेशस्तरमै आम सञ्चार प्रशिक्षण प्रतिष्ठान स्थापना गर्ने माग गर्दै। पत्रकारलाई थप अध्ययनका लागि पारदर्शी रूपमा छात्रबृत्ति कार्यक्रम लागू गर्ने माग गर्दै।

१३. पत्रकार महासंघमा आबद्ध सम्पूर्ण सदस्यहरूलाई दुर्घटना तथा स्वास्थ्य वीमाको अनिवार्य व्यवस्था गर्न र त्यस्तो परनिर्भरता क्रमशः घटाउँदै चीनतिर बढाउन लगेकोमा भारत विनिति र असन्तुष्ट हुँदै आएको छ। भारतले जे भन्यो त्यही गर्ने नेपालका दलहरूमा अहिले तराई मधेसको क्षेत्रीय पार्टी राजपा मात्र छ।

१४. आम सञ्चार नीति २०७३ ले निर्देश गरे अनुसार मिडियाको वर्गीकरण

गर्न र नेपालको संविधानले विद्युतिय र छापामाध्यमलाई समान हैसियत दिएपनि व्यवहारमा रेडियोलाई विभेद गरिएको हुँदा रोयल्टी र नविकरण शुल्क मिनाह गर्न र समानुपातिक लोक कल्याणकारी विज्ञापन नीति कार्यान्वयन गर्न प्रस्ताव गर्दै।

१५. नेपाल पत्रकार महासंघको सदस्यता परिचयपत्रको आधारमा सिहदरबार प्रवेशको सहज व्यवस्था, विमाको व्यवस्था गर्ने सञ्चार उपकरण आग्रह गर्दै।

१६. नेपाली सञ्चारमाध्यमहरूमा दृष्टि, अद्व्युत्त तवरले विदेशी लगानी भित्र्याइने नपाइने व्यवस्था गर्न यो साधारणसभा प्रस्ताव गर्दै। तस्र्थ कुनै सञ्चारमाध्यममा त्यस्तो खालको लगानी भित्रिएको छ भने तत्काल लगानी फिर्ता गर्न आग्रह गर्दै।

१७. प्रमुख पर्यटकीय नगरी पोखराको पर्यटकीय विकास र समुद्रिका लागि अफ धैरै पहल गर्न नेपाल सरकारलाई अनुरोध गर्दै गण्डकी प्रदेश सरकारद्वारा घोषण गरिएको आन्तरिक पर्यटन वर्ष २०१९ सफल पार्नका लागि आवश्यक प्रचार र प्रसारका लागि सम्पूर्ण सञ्चारकर्मी तथा सञ्चारमाध्यमहरूमा हार्दिक आह्वान गर्दै।

१८. अन्त्यमा, यस साधारणसभा भव्य रूपमा सफल पार्न सहयोगका साथै महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नु हुने नेपाल पत्रकार महासंघ कास्की शाखा, गण्डकी प्रदेश समिति, नेपाल सरकार, गण्डकी प्रदेश सरकार, पोखरा महानगरपालिका, नेपाल पर्यटन बोर्ड, परिचमाज्चल होटल संघ, सुरक्षा निकाय, लगायत सबै संघ संस्था र स्थानीय जनसमुदायप्रति यस साधारणसभा हार्दिक धन्यवादका साथ कृतज्ञता ज्ञापन गर्दै।

नेपालमा अमेरिकी हस्तक्षेप

काठमाडौं । संयुक्त राज्य अमेरिकाले नेपाली भूमिलाई प्रयोग गरी चीन र भारत विरोधी गतिविधि तिव्र पार्न थालेको संकेत देखिएको छ । पराष्ट्रमन्त्री प्रदीप ज्ञावालीले डेढ महिना अगाडि अमेरिका भ्रमण गरेर नेपाल-अमेरिका सम्बन्धमा नयाँ आयाम थप्दै अमेरिकाको इण्डो प्यासिफिक कमाञ्चडा रहेर दक्षिण एशियामा अमेरिकालाई सहयोग गर्ने सहमति गरेको केही समय नपुँदै अमेरिकाको राजीनाले नेपालमा भएको अधिकारी भारत र अमेरिकालाई असर पर्न बताउन थालेको छिन् । यसको विनियो राजदूतले कडा विरोध गर्दै चिनियाँ सहयोगमा अमेरिकाले चासो नराखन र राखेकोमा कडा चेतावनी दिएकी छिन् ।

भेनेजुएलाको

आन्तरिक राजनीतिमा

अमेरिकाले हस्तक्षेप गरेपछि

बागमतीको दुई किनारमा तीन किमि सडक

काठमाडौं-निजगढ द्रुतमार्ग (फास्ट ट्रॅक) अन्तर्गत करिब तीन किलोमिटर सडकखण्ड बागमती नदीको दुवै किनारमा बन्ने भएको छ। फास्ट ट्रॅकका लागि आवश्यक २५ मिटर चौडा सडक खन्न सडकखण्डमा दुल्लूला पहाड फोर्नपर्ने भएकाले यो उपाय अपनाइएको हो।

नेपाली सेनाका अनुसार एउटा लेन मकवानपुरको काप्राड हुँदै छालाटार र अर्को ललितपुरको घुसेल हुँदै छालाटारको २५ मिटर चौडा सडकमै पुगेर जोडिनेछ। मकवानपुरको काप्राड र ललितपुरको घुसेलदेखि छालाटारसम्मको लम्बाइ करिब तीन किमि छ।

नेपाली सेनाका मकवानपुर सिस्त्रेरी क्याम्पका प्राविधिक सुवेदार तुलाराम खड्काले दूलू पहाड काटनुपर्ने भएकाले बागमतीको दुवै किनारमा तीन किमि सडक निर्माण गर्न खोजिएको बताए। 'फास्ट ट्रॅक' अन्तर्गत यो खण्डमा साँधुरो भएकाले सडकमार्गका लागि ठाउँ पर्याप्त भएन, दुवैतिर दुल्लूला पहाड फोर्नपर्ने भयो, उनले भने, '२५ मिटर चौडा सडकका लागि आवश्यक ठाउँका लागि पहाड फोर्डा कमजोर हुने र त्यसले भविष्यमा भूक्षय निर्माणाउन सक्ने भएकाले नदीको दुवै किनारबाट तीन किलोमिटर दुई लेन सडक निर्माण गर्न लागेको हो।'

नेपाली सेनाका अनुसार फास्ट ट्रॅकअन्तर्गत मकवानपुरको सिस्त्रेरी खोलामा 'कर्भ ब्रिज' निर्माण हुनेछ।

लगेको हो। ललितपुर हुँदै जाने सडकमा भने 'कर्भ ब्रिज' बन्नेछैन। 'सिस्त्रेरी खोलामा कर्भ ब्रिज बनाउनेछै। यो नेपालमै पहिलो प्रयोग हो। सोहीअनुसार काम अधि बढेको छ; प्राविधिक सुवेदार खड्काले भने।

सेनाका अनुसार खोकनाबाट सुरु भएको सडक मकखुबैसी हुँदै मकवानपुर भएर बने बागमती नदीको किनारै किनार जाने भएकाले ललितपुर तर्न घुसेलमा साधारण खालोको पुल निर्माण हुनेछ। करिब तीन किमि दूरीपछि मकवानपुरको छालाटार जोड्ने स्थान फेरि अर्को पुल निर्माण हुनेछ।

कोरियन कम्पनीले पछिलोपटक बनाएको विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन (डिपिआर) अनुसार सडक र पुल निर्माण हुने सेनाले जनाएको छ। सुरुमा भारतीय कम्पनीले बनाएको डिपिआर र सम्भाव्यता अध्ययन प्रतिवेदन अनुसार सडक र पुलको कल्पना गरिएको थियो। सडकखण्डका लागि आवश्यक पर्न ट्रॅकमध्ये भन्ने ५० प्रतिशत काम सकिएको नेपाली सेनाले जनाएको छ।

बागमतीको दुवै किनारबाट अहिले धमास्त ट्रॅक खोल्ने काम हुँदै छ। भन्ने ५० प्रतिशत काम सकिएको छ, अब फिल्ड र बाल लगाउने काम बाँकी छ, क्याम्पका प्राविधिक सुवेदार खड्काले भने, 'यसमध्ये केही खण्डमा हामी आँ वाल लगाउने काम गर्दै छौं र केहीमा निजी ठेकेदार कम्पनीलाई दिएका छौं।'

नेपाली कांग्रेसमा...

भएका, सधै जसो मदिरा सेवन गरी लष्ट पर्ने, रोमान्समा आशक्त रहने स्वाभाव भएकाले कोइराला परिवारले डा. शशांकको विकल्पमा डा. शेखर कोइरालालाई भावी समाप्तिमा उठाउने सहमति गर्दै त्यो कुरा गोप्य राख्ये आएका छन। सुजाता क्यान्सर रोगी भएपछि पार्टी गतिविधिमा त्यक्य छैनन्। घरमै आराम गरी कोठे राजनीतिक गतिविधिमा मात्र केन्द्रीत छिन्। डा. शेखर भावी भावापति उठाउने भेर थाहा पाएर सभापति देउवाले डा. शेखर भनेको को हुन्, उनको कांग्रेसमा के योगदान छ? जेलनेल बस्ने, आन्दोलन गर्न हामी, कोइराला परिवारको वंशवाद उत्तराधिकारी चल्दैन भनेर वीरगञ्जमा अभियान दिएपछि देउवा र डा. शेखरबीच राजनीतिक जुहारी चलेको छ।

देउवाले पार्टीमा भावी १४५० महाधिवेशनबाट पनि सभापति जिल महासमिति बैठकमा प्रतिबद्धता जनाएको विधान संशोधनको विषयलाई केन्द्रीय समितिबाट उत्पादने काम गरेका छन। महासमिति बैठकले केन्द्रीय सदस्यहरू पनि क्षेत्रीय समितिबाट महासमिति, महाधिवेशन प्रतिनिधिमा निर्वाचित भएर आउनु पर्ने, आदिबासी जनजाति, दलित, मधेसी, महिला, थारू, पिछिएको क्षेत्र र मुसलमान समुदायको केन्द्रीय, प्रदेश, जिला, क्षेत्र, नगर, गाउँ समितिको सिटमा एक पटकभन्दा बढी आकाशन नपाउने गरी सुफाव दिएकोमा त्यसलाई विधानमा व्यवस्था नारी पुरानै व्यवस्थालाई निरतरता दिएर केन्द्रीय समितिमा आफ्नो बहुत कायमै राखेका छन्। केन्द्रीय नेताहरूलाई खुशी तुल्याएका छन्। यसमा वरिष्ठ नेता रामचन्द्र पौडेल पक्षले असहमति जनाएको छ।

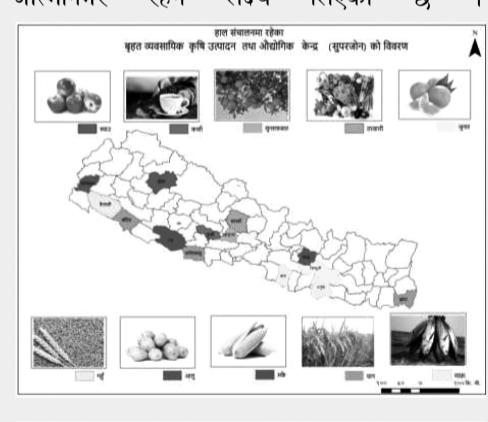
यसेवीच सभापति देउवाले अनुशासन समितिमा आफू निकट कानुनी पृष्ठभूमिका केन्द्रीय सदस्य भीष्मराज आडेबेलाई संयोजक र केन्द्रीय सदस्य देवेन्द्रराज केंडेल र किशोर सिंह राठोरलाई सदस्य राख्न प्रस्ताव गरेका छन्। पौडेल पक्षलाई दुई जना राख्न नाम मागेका छन् तर पौडेल पक्षले उमाकान्त चौधरीलाई अनुशासन समिति संयोजक बनाउन प्रस्ताव गरेका छन्। अनुशासन समिति गठन गरेर कारबाहीको डण्डा बर्साउने देउवाको रणनीति रहेको देउवा निकट स्रोतले बताएको छ।

प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना

कृषि प्रधान देश नेपालमा करिव २/३ जनसंख्या कृषि पेशामा आस्रीत छन भने यस पेशाले कुल ग्रहास्त उत्पादनको करिव १/३ हिस्सा ओगटेको छ। देशको भौगोलीक विविधता, उर्वरभूमी र सुहांउदो हावापानीका कारण देशले कृषि क्षेत्रको माध्यमवाट अर्थिक समृद्धि गर्न सक्ने सम्भावना देखिन्छ। साथै प्रविधिमा थोरै मात्र फड्को मारी वेरोजगार शैक्षीक युवाहरूलाई कृषि पेशामा समावेश गराउन सकिएमा कृषि क्षेत्रवाट प्रचुर मात्रामा फाइदा लिन सकिन्छ। यस सम्भावनालाई मध्यनजर राख्दै नेपाल सरकारले आ व २०७३।७४ देखि प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना सञ्चालनमा ल्याएको छ। यस परियोजनाले प्रमुख कृषि उपजहरूको विशिष्टकृत क्षेत्रहरू निर्माण गर्ने, निर्यात योग्य कृषिप्रस्तुहरूको मूल्यअभिवृद्धि गर्दै प्रतिशर्पात्मक क्षमता अभिवृद्धि गर्ने, कृषि लाई सम्मानजनक नाकामुखी व्यवसायका रुपमा विकास गर्दै रोजगारीका अवसरहरू सृजना गर्ने एवम् बहुस्रोकारवाला निकायहरू विचको कार्यमूलक सम्बन्ध मार्फत प्रभावकारी सेवा प्रवाहको सुनिधितता मार्फत कृषि क्षेत्रको आधुनिकीकरण गर्ने उद्देश्य लिएको छ।

परियोजनामा साना व्यवसायिक कृषि उत्पादन केन्द्र (पकेट), व्यवसायिक कृषि उत्पादन केन्द्र (व्लक), व्यवसायिक कृषि उत्पादन तथा प्रशोधन केन्द्र (जोन) एवम् वृहत व्यवसायिक कृषि उत्पादन तथा औद्योगिक केन्द्र (सुपरजोन) गरी जम्मा ४ वटा सम्भागहरू रहेका छन्। परियोजनाका सम्भागहरूका विशेषताका आधारमा यस परियोजनाले परियोजना अवधिभरमा यस्ता पकेट, व्लक, जोन र सुपरजोनको संख्यामा संभाव्यता र आवश्यकताको आधारमा क्रमशः वृद्धि

गर्दै कम्तिमा १० हजार पकेटहरू, १५०० व्लकहरू, ३०० जोनहरू र २१ वटा सुपरजोनहरू स्थापना गरी आगामी ३ वर्षभित्र प्रमुख खद्यान्न वालीहरूमा, आगामी २ वर्षभित्र तरकारी वाली तथा माछामा र ७ वर्षभित्र प्रमुख फलफुल वालीमा आत्मनिर्भर रहने लक्ष्य लिएको छ।

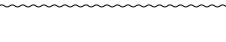
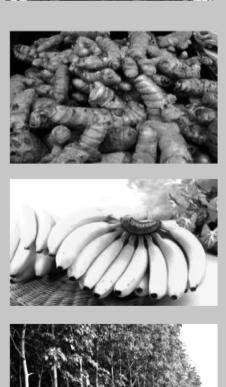
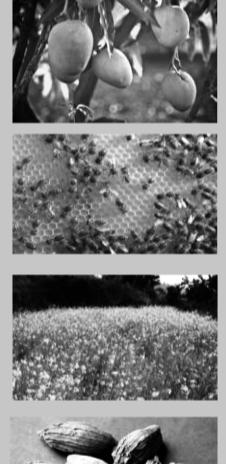

हाल संचालनमा रहेका व्यवसायिक कृषि उत्पादन तथा प्रशोधन केन्द्र (जोन) को विवरण

यस परियोजनाबाट उपलब्ध हुने सेवा प्राप्त गर्नेको लागि नजिकीको परियोजना कार्यान्वयन ईकाइ (जोन/ सुपरजोन)मा सम्पर्क गर्न सम्पूर्ण कृषकहरूमा अनुरोध छ।

प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना परियोजना व्यवस्थापन ईकाइ खुल्लटार, ललितपुर

सम्पर्क नं. ०१-५५२०३४६, info@pmamp.gov.np

सिने क्षेत्रमा टूलो जनशक्तिले रोजगार पाइरहेका छन्

नेपाली सिने क्षेत्रमा विकाश बस्याल एक चर्चित नाम हो। एउटै भूल, ज्वाला मुखि, ममता आदि ठूलो पर्दाको चलचित्रहरूको कुशल सम्पादन गरिसकेपछात भारतको अंधेरी स्थित एरिना मल्टिमिडियामा दुई वर्ष लेखन, निर्देशनको अध्ययन पुरा गरी नेपाल फर्केका बस्याल अहिले सम्पादनसँगै लेखन, निर्देशनमा व्यस्त छन्। बि. एण्ड बि. फिल्म प्रोडक्शन हाउस सञ्चालन गरिरहेका बस्यालले आफैने ब्यानरबाट चलचित्र निर्माण गर्ने भएका छन्। जसको लेखन, निर्देशन स्वयं आफै गर्दैछन् भएपै दुइ दशकको अनवरत फिल्म क्षेत्रमा कार्यरत बस्यालले पुष्टाङ्गली, कसलाई आफ्नो भनु, घरपावार, करुणा लगायत दर्जन बढी श्रृंखलाको सम्पादन गरेका छन्। सुरुवाती सम्ययमा आफुले देखेको कलाकार बन्ने सपना पुरा गर्ने नसके तापनि पर्दा पछाडी रहेर कला क्षेत्रको काममा सफलता मिलेकोमा उनि सन्तुष्ट छन्। आफैले तयार पारेको स्क्रिप्टमा चलचित्र 'तिमि हुन्छौं जहाँ जहाँ' को निर्देशन समेत गरे। चलचित्र 'तिमि हुन्छौं जहाँ जहाँ बाट नेपाल मोडल्स संघबाट डेबु डाईरेक्टरको अवार्ड २०७५ हात पार्न सफल भएका थिए। अर्धांखाँचीका स्थानिय वासिन्दा बस्याल धेरै तिर हात हाल्नु भन्दा एउटै क्षेत्रमा निरन्तर लागि रहेमा सफलता मिलेमा विश्वास गर्दैन्। निर्देशक बस्यालसँग गरेको संक्षिप्त कुराकानी:

● विकाश बस्याल, निर्देशक

● केमा व्यस्त हुन्हुन्छ ?

मेरो आफैने लेखन, निर्देशनमा चलचित्र बन्दैछ, त्यसके गृह कार्यमा व्यस्त छु।

● यो क्षेत्रमा भविष्य छैन भन्छन् नि ?

सिनेमा क्षेत्रमा भविष्य छैन, हुदैन भन्नेहरू पनि अहिले खुसीका साथ काम गरिरहेका छन्। नेपाली सिनेमाको औंशत बजार नबढे पनि चलचित्र बन्ने क्रमले भने व्यापकता पाएको छ। टूलो जनशक्तिले रोजगार पाईरहेको अवस्ता छ।

● यो विधा सजिलो असजिलो के छ ?

सारै गारो काम हो यो। बाहिरबाट बुझदा जति सहज लाग्छ तर त्यस्तो बिल्कुलै हुँदैन। एउटा निर्देशकमा होल टिमलाई सम्हाल्ने क्षमता हुनु जरूरी छ। अहिले प्रविधिको सहजताले होला जोकोही फिल्म, म्युजिक भिडियो बनाउँदै छन्। अनुभव बुटुलेर आउनु र रहरले गर्नुमा फरक हुन्छ। तर, यसो भन्दैमा पुरानाले बनाको हिट हुन्छ, नयाँले बनाको चल्दैन भन्ने होइन। एउटा चलचित्र सफल हुनुमा विषयबस्तु छनौट, लोकेशन, पात्रचयन, मैकिडमा बडो ध्यान पुरायाउनु पर्ने हुन्छ। तब राम्रो प्रतिफलको आशा गर्न सकिन्छ।

● कति भो लाग्नु भको ?

चलचित्र क्षेत्रमा लागेको त एक

दशक नै भयो। तर लेखन, निर्देशनमा सकृद रूपले लागेको चाँही धेरै भएको छैन। सहायक भएर धेरैमा काम गरियो। मेरो एकल निर्देशनमा तिमि हुन्छौं जहाँ जहाँ नामक चलचित्र बनिसकेको छ।

● हाम्रा दर्शकहरू कस्ता चलचित्र हैन रुचाउँछन् ?

हलिउड, बलिउडको स्तर खोज्छन्। त्यो स्तरको चलचित्र बनाउनलाई हामीसंग जनशक्ति, बजेटको अभावमात्र नभएर विविध कठिनाई छ। पछिल्लो समयमा प्रदर्शनमा आएका स्टार भ्यालु नभएका फिल्म पनि यहाँ चलिरहेका छन्। र, कतिपय राम्रो फिल्म नचलेका पनि छन्। नेपाली दर्शकको कतिखेर परिवर्तन हुन्छ भन्ने सकिन्न।

● व्यावसायिकताको हिसाबले भन्नु पर्दा ?

चलचित्र उद्योगमा व्यावसायिकता कायम हुन अर्कै बाँकी नै छ। पैसा थोरै दिन्छ भन्ने प्राविधिक, कलाकारहरूको मानसिकतामा परिवर्तन आनुपूर्ष। त्यस्तो सोब बोकेकाहरूले काम प्रति ध्यान कम दिन्छन्। जसले गर्दा कथाको पात्र फिल्लो बन्छ, दर्शकमाफ पुरादा व्यावसायिक रूपले पनि राम्रो हुनेन। कोही रहरले चलचित्रमा अनुहार देखाउने उद्देश्य लिएर आएका हुन्छन्। उनीहरूको काम प्रति लगाव नहुँदा पनि टूलो असर पाउँ चलचित्रलाई। म कामलाई व्यावसायिक तवरले गर्न खोज्छु। चलचित्रमा निर्माताको लगानी परेको हुन्छ। चलचित्र राम्रो नबन्दा यसले दिने तनाव त छैदै छ भविष्यमा नराम्रो प्रभाव पर्छ। त्यसैले सानो, सानो कुराको सुष्परूपले अध्यायन गरेर काम गर्न रुचाउँछु। त्यस माथि पनि हामी जस्तो नयाँले त एक दमै सरक्ता अपनाउनु जरूरी छ, किन कि यसमै आफ्नो भविष्य जोडिएको हुन्छ।

कपोरिट

● सैनिकका सन्ततिलाई प्रभुको सहुलियत कर्जा सुविधा

सैनिक कल्याणकारी कोष जंगी अड्डा र प्रभु बैंकेबीच शैक्षिक कर्जा प्रदान गर्नेसम्बन्धी सम्झौता भएको छ। बैंक र कल्याणकारी कोषबीच नेपाल सैनिकका जेहेन्दार सन्ततिलाई शैक्षिक कर्जा उपलब्ध गराउनेसम्बन्धी सहमति भएको हो। प्रभु बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अशोक शेरचन र सैनिक कल्याणकारी कोष जंगी अड्डाका उपर्याही ताराध्वज पाप्देले सोसम्बन्धी सहमतिप्रतमा हस्ताक्षर गरेका हुन्। सैनिक कल्याणकारी कोष र प्रभु बैंकबीच सम्पन्न सम्झौताउनुसार नेपाल सैनिक जंगी अड्डाद्वारा सञ्चालित सैनिक सन्तति प्राविधिक शिक्षण सहुलियत कर्जा-२०७५ कार्यान्वयनमा आउने बताइएको छ।

कर्जा सुविधा कार्यान्वयनमा आएसँगै सैनिक कल्याणकारी कोषको सिफारिसमा बहालालाना तथा अवकाशप्राप्त सकल दर्जाका सैनिकका छोराछोरीलाई स्वदेश तथा विदेशमा प्राविधिक विषयअन्तर्गत स्नातक वा सोभन्दा माथिल्लो तह अध्ययनका लागि प्रभु बैंकले शैक्षिक कर्जा उपलब्ध गराउनेछ। यो शैक्षिक कर्जा प्रभु सुविधाअन्तर्गत अधिकतम २५ लाख रुपैयाँसम्पर्ण व्याजदरमा प्रदान गरिने बताइएको छ। यो शैक्षिक कर्जा प्रभु बैंकको बबरमहलरित सुख्य शाखा कार्यालयबाट वा विद्यार्थीलाई पायक पर्ने बैंकको जुनसुकै शाखा कार्यालयबाट प्राथमिकताका साथ उपलब्ध हुने बैंकले जानकारी दिएको छ।

● थप तीन स्थानमा ग्लोबल आइएमईको शाखारहित सेवा

ग्लोबल आइएमई बैंकले सेवा विस्तारका क्रममा विभिन्न जिलाका थप ३ स्थानमा शाखारहित बैंकिङ सेवा सञ्चालनमा ल्याएको छ। सेवा विस्तारका क्रममा बैंकले बाग्लुडको बाग्लुड नगरपालिका-१२, अमलाचौरमा डोटीको केआई सिंह गाउँपालिका-२, तिथिकारमा र रोल्पाको लुग्गी गाउँपालिका-२ मा शाखारहित बैंकिङ सेवा केन्द्र सञ्चालन ल्याएको जानाएको छ। यीसहित बैंकका शाखारहित बैंकिङ सेवाकेन्द्र १ सय २० पुगेको बताइएको छ। सबै सेवा केन्द्रको उदाटन स्थानीय जनप्रतिनिधि एवं बैंकका पदाधिकारीले गरेका हुन्। शाखारहित बैंकिङ सेवाबाट देशका विभिन्न ग्रामीण क्षेत्रका बासिन्दाले स्थानीय प्रतिनिधिमार्फत बैंकिङ सेवा लिन सक्नेछन्। यसबाट निष्पेत खाता खोल्ने, तोकिएको सीमासम्पर्को रकम जम्मा गर्ने तथा भिक्ने, आफ्नो खातामा रहेको मौजदाको जानकारी लिने, कर्जाको ब्याज भुक्तानी गर्ने, विभिन्न सेवाको शुल्क भुक्तानी गर्ने, मोबाइल रिचार्ज गर्नेलगायतका सेवालिन सक्नेछन्। सबै क्षेत्र र वर्गसम्पर्क बैंकिङ सेवाको पहुँच पुन्याउने उद्देश्यले ग्लोबल आइएमई बैंकले विभिन्न स्थानमा शाखा, एकस्टेन्सन

● इन्भेष्टमेन्ट बैंक ३४औं वर्षमा

नेपाल इन्भेष्टमेन्ट बैंक स्थापनाको ३४औं वर्षमा प्रवेश गरेको छ। सन् १९८६ मा स्थापना भएको बैंकले विविध कार्यक्रम गरी ३३औं वार्षिकोत्सव मनाएको छ। यो अवधिसम्पर्कमा आइपुग्दा व्यावसायिक उत्कृष्टता र ग्राहक सन्तुष्टिलाई उच्च प्राथमिकतामा राखी आप्नो सेवा विस्तार गरिरहेको बैंकले जनाएको छ। बैंकले वार्षिकोत्सवका अवसरमा सोमबाबाबाट एनाइजिएल क्रमिक मुद्रीती खाता सञ्चालन गरेको छ। बैंकमा कुनै पनि बचत खाता खोल्ने ग्राहकले क्रमिक मुद्रीती खाता खोल्न सक्ने बैंकले जनाएको छ। खातामा हरेक महिना न्यूनतम ३३३ रुपैयाँ जम्मा गरेर ३३ महिनाको अवधिमा ९.२५ प्रतिशत व्याज पाइने बताइएको छ।

त्यस्तै बालबालिकामा वित्तीय सक्षरता विस्तार गर्न उद्देश्यले बैंकसँगको नाता, मेरो आपै बचत खाता नामक चित्रकथा सार्वजनिक गरेको छ। बालबालिकालाई सानै उमेरदेखि नै बैंकको महत्व तथा फाइदा बुझाई उनीहरूमा बचत गर्न बानीको विकास गर्न बैंकले चित्रकथा प्रकाशनमा ल्याएको जानाएको छ। खातामा व्याज पाइने बताइएको छ।

● एनआइसी एसियाको 'उद्यमशील बचत खाता'

एनआइसी एसिया बैंकले महिलालाई उद्यमशील बनाउने उद्देश्यले नयाँ योजना सार्वजनिक गरेको छ। बैंकले नेपाल उद्यमशील महिला महासंघको सहकार्यमा 'उद्यमशील बचत खाता' योजना सञ्चालन गरेको जानाएको छ। एनआइसी एसिया बैंकका नायब प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सुधीरनाथ पाण्डे र नेपाल उद्यमशील महिला महासंघको अध्यक्ष देविका बुढाथोकीले सहकार्यसम्बन्धी सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर गरेका हुन्।

सम्झौतासँगै महासंघको वार्षिक योजनामा परेका कार्यक्रमउपराग्यायत आधारमा बैंकले कर्जा प्रवाह गर्नेछ। बैंकले योजनाअन्तर्गत २ लाख रुपैयाँ ९० लाख रुपैयाँसम्पर्ण व्यक्तिगत कर्जा उपलब्ध गराउने बताइएको छ।

<div data-bbox="6

विगतता...

घाइते भएका छन् । घटना गराउने समूहको पता लगाउने दायित्व गृह प्रशासनको हो । शान्ति सुरक्षाको ठेका लिएर बसेका गृहमन्त्रीले सत्ता उल्त्याउने प्रयास भइरहेको छ भनेर कसलाई संकेत गरेका हुन् ? दुई तिहाइभन्दा बडीको शक्तिशाली सरकारका गृहमन्त्रीले संसदलाई समेत ढाँडने काम गर्नु कर्ति उचित हुन्छ ।

गृहमन्त्री थापाको भनाई अनुसार विगतमा यस्ता तत्वालाई संरक्षण र उन्मुक्ति दिँदा उनीहरू हैसिएको र यसैको परिणामस्वरूप वम विस्फोटका घटनाले कुनै राजनीतिक हिसाबले कसैले जिम्मेवारी नलिएको अवस्थामा अज्ञात भनिएको छ । विगतमा समूहले प्रमुख निर्वाचन आयुक्तलाई लक्षित गरी घटना घटाएको र यो पटक पनि लिलितपुरलगायत अन्य १७ जिल्लामा आगजनी र वम विस्फोटका घटनामा विलव समूहकै संलग्नता भएको हो ।

सिन्डिकेट...

वारा पर्साका उद्योगहरूले उत्पादनले ढुवानीका लागि बडी भाडा तिर्नु परिहेको छ ।

फागुन १ गतेदेखि नेपाल ट्रक यातायात व्यवसायी महासंघ अर्तनगतका मुलुकभरका सात वटा संघले धुमाउरो तरिकाले सिन्डिकेटलाई अर्कोनामाबाट सञ्चालन गर्ने निर्णय गरेपछि मालबाहक ट्रकको भाडा बढ़ि भएको छ । सरकारले भाडा तोकिदिने भएपनि व्यवसायीहरूले नै आफूखुसी भाडा बढाउँदै आएका छन् । पहिला काठमाडौंमा सामान ल्याउँदा ८८ हजारमा सामान बोक्ने ट्रकहरूले अहिले २३ हजार प्रयासहरूले नै त्यसैगरी व्यवसायीहरूले व्यवरित पार्किङ गर्ने भन्दै प्रतिट्रक ५० रुपैया पार्किङ शुल्क लिने निर्णय समेत गरेका छन् । त्यसैरी भाडामा बढ़ि भएपछि त्यसको प्रत्यक्ष मार जनतामा पर्न भएको छ । सकारले सिन्डिकेट हटाएको धोषणा गरेपनि अहिलेसम्म सिन्डिकेट कायमै रहेको र केही व्यवसायीहरूले आफूखुसी भाडा बढाउँदा समेत सरकार मौन रहेको छ ।

गएको माघ अन्तिम साता भरतपुरमा भेला भएका यातायात व्यवसायी संघको निर्णयपछि फागुन १ गतेदेखि प्रत्येक ट्रयकले मासिक ७ दिप लामो दुरी र १० देखि १२ दिप छोटो

कांग्रेस फेरि...

पार्टीका पदाधिकारीहरूमा रहने भएको छ । यो प्रावधान पुरानो विधानमा थियो । गत पुस ८ गते सकिएको महासमितिको बैठकले पारित गरेको प्रस्तावलाई लागू गर्न गाँग्रेसलाई २ महिनाभन्दा बढी समय लागेको थियो । यति लामो समय वित्ता पनि विधान सर्वसम्मत हुन सकेन र बहुमतबाट पारित गरियो ।

गएको निर्वाचनमा नेपाली कांग्रेस नरामोर्सँग पराजित भएपछि सभापति शेरबहादुर देउवाले राजिनामा दिनुपर्ने माग उठे पनि पछिलो समयमा त्यो माग उठन छाडेको छ । कांग्रेसभित्र रहेका गुट उपगुटले गर्दा कांग्रेस आर्काँ आत्मरिक द्वन्द्वमा फसेको र उसले संसददेखि सङ्कसम्म प्रमुख प्रतिपक्षी दलको भूमिकासम्म नियाउन सकेको छैन । संसदमा उसले खेलुपर्ने भूमिका समेत खेल नसकेको र सम्बैधानिक परिषदमा प्रमुख विपक्षी दलका नेतालाई नबोलाउँदा र विभिन्न निकायमा नियुक्तिको सिफारिस गर्दा समेत कांग्रेस मौन बसेको छ ।

भने किन उनीहरूमाथि कारबाही भएन ?

गृह प्रशासनको असफलता र आफ्नो नालायकीपनका कारण निर्दोष व्यक्तिले ज्यान युमाउनु परेको छ । गृह प्रशासनले किन चुस्त दुरुस्त सूचना लिन सकेन ? विलव समूहको हालै बसेको बैठकले यस्तो घटना घटाएको गृहमन्त्रीको भनाईलाई पत्याउने आधार के ? विलव समूहले समानान्तर सत्ताको अस्यास गर्ने त्रममा वम विस्फोट गराएको हो भने उक्त समूहमाथि कारबाही गर्ने दायित्व गृह प्रशासनको नै होइन र ? वम विस्फोटका घटनामा संलग्न रहेको भन्दै केही व्यक्तिहरूलाई पक्त्राउ गरिएको छ । पक्त्राउ पर्ने व्यक्तिहरू विलव समूहका हुन कि होइनन ? आश्काको भरमा पक्त्राउ गरी सरकारले काम गरेको जस्तो देखाउनका लागि मात्र पक्त्राउ गरिएको हो भने त्यो अर्का दुःखद हुन सक्छ त्यसैले अपराधमा संलग्नहरू नहुन्दून, निर्दोष व्यक्तिहरू नपर्न भनेर सरकार सबैत हुनु आवश्यक छ ।

दुरी (लोकल) ट्रिप गर्न पाउने भएका छन् ।

व्यवसायीहरूले अहिले त्यही निर्णय अनुसार ट्रकहरू सञ्चालन गरेका हुनाले ढुवानी गर्न द्रव्य नपाइएपछि भाडा बढाइएको छ । यसरी ट्रकको ढुवानी नियन्त्रण गर्दा उद्योगीहरू र अन्य व्यवसायीहरूले महंगो भाडा तिरेर सामान ढुवानी गरिरहेका छन् । ट्रिप/सिस्टम कर्डाइका साथ लागू गर्न संघले प्रत्येक ट्रक चालकलाई पार्किङ लोडिङ र तौल रेकर्डको कार्ड समेत वितरण गरेका छन् । कार्डमा संघका कमचारीहरूले पार्किङमा ट्रक प्रवेश गरेको निसिकएको तालपुलमा पुगेको मिति लगायतका विवरण लेखे गरेका छन् । यसो गर्दा एउटा ट्रकले चार दिन पछि मात्र अर्का लोड पाउँछ त्यसले गर्दा ट्रकको अभाव हुने भएपछि ढुवानी भाडा बढ़ि भएको छ । फागुन १ गतेसम्म वीरगञ्ज काठमाडौंमा प्रतिमहिना १२/१३ ट्रिपसम्म ढुवानी गर्ने ट्रकले अहिले ७ ट्रिप मात्र सामान ढुवानी गर्न सक्छन् । त्यसैले भाडामा बढ़ि भएको हो । स्वतन्त्र व्यवसायीहरूले आफ्नो ट्रक आर्काँ चलाउन पाएका छैनन तर प्रशासन भने मौन रहेको छ । सिन्डिकेट हटाएको धोषणा गर्ने सरकार अहिले सिन्डिकेटको बारेमा मौन रहनुपर्ने सरकार सिन्डिकेट हटाउने पक्षमा नहरेको पुष्टि समेत भएको छ ।

संविधानले नै सम्बैधानिक परिषदमा विपक्षी दलका नेताको उपस्थितिलाई अनिवार्य बनाएको छ । तर, केही समय पहिले केही सम्बैधानिक निकायका अध्यक्षहरू नियुक्तिको सिफारिस थियो । उनीहरूको संसदीय सुनुवाई समितिले सुनुवाई गरी केहीलाई नियुक्ति गर्न सिफारिस समेत गरिसकेको भए पनि कांग्रेसले त्यसलाई रोकन सकेन । तत्कालिन प्रधानमन्त्री माधवकुमार नेपालले सम्बैधानिक परिषदको बैठकमा आफूलाई नबोलाउँदै बढेको उद्योग गरेपनि कसले संरक्षण दियो भनेर केही उल्लेख नगरेका हुनाले पनि सत्ताधारी दलका नेताहरूलाई अौला उत्तर सक्ते सम्भावना बढेको छ ।

भने जुरालाम्बन्दा...
आफूलाई प्रष्ट पार्न सकेन । अमेरिकाले के हो नीति भनेर सोधो र राजदूतले परराष्ट्रको त्रिफिड बहिष्कार गरे । अर्थात नेपालको सहयोगी अमेरिका रिसाएको छ र सम्बन्धमा विस्तृपन आएको छ ।

यही नै बेला भियतनाममा अमेरिकी राष्ट्रपति र उत्तर कोरियाका नेता द्रिप र किम जोड उनीची शान्तिवार्ता भइरहेको छ र त्यसको समेत नेपालले हार्दिक स्वागत गर्न सकिरहेको छैन । भेनेजुयलाभन्दा भारत पाकिस्तान जो सार्कका सदस्यास्त्र र दक्षिण एसियाका छिमेकी हुन, ती भन टाढा भएछन् । सार्कको अध्यक्ष राष्ट्रको धारणा सार्वजनिक हुन नसक्नु नेपालको विदेशनीतिको खोक्रोपन होइन र ?

विलव...

कहाँबाट आए ? उनीहरूलाई हतियार कसले उपलब्ध गरायो ? सबैसम्म पहिला त्यसको खोजिना हुनु आवश्यक छ । विलवका कार्यकर्ताहरू हतियारसहित अर्थभूमिगत अवस्थामा सरकार विरोधी गतिविधिमा संलग्न भएपछि त्यसलाई नियन्त्रण गर्ने दायित्व सरकारको मात्र नभएर सत्ताधारी दल नेपाल कम्पनीपछि पार्टीको पनि हो । विलव समूहले समानान्तर सत्ताको अस्यास गर्ने त्रममा विस्फोट गराएको हो भने उक्त समूहमाथि कारबाही गर्ने दायित्व गृह प्रशासनको नै होइन र ? वम विस्फोटको घटनामा रहेको हुन त्यसैले पक्त्राउ गरिएको छ । पक्त्राउ पर्ने व्यक्तिहरूलाई पक्त्राउ गर्ने दायित्वहरूलाई रहेको हुन त्यसैले नेताहरूका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहाललाई विलव समूहका बारमा राम्रो जानकारी रहेको छ । उक्त समूहसँग हतियारहरू अत्याधुनिक रहनु र तत्कालिन माओवादीले सेना समायोजन गर्दा धेरै हतियारहरू लुकाएको र अहिले तिनै हतियारहरू सरकार विरोधी गतिविधिमा प्रयोग गर्न थालिएको प्रहरीकोम नाई रहेकोले अब नेता पक्षका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले भन्नुपर्न्या माओवादीका तत्कालिन सेना समायोजन गर्दा कर्ति हतियारहरू कसरी विलव समूहका कार्यकर्ताहरूलाई पाए ?

विलव समूहका कार्यकर्ताहरूलाई बरामद गरिएका अत्याधुनिक हतियारहरू माओवादीले चलाएको द्वन्द्वकालमा नेपाली सेनाबाट लुटिएको हतियार हुन सक्छन् । पछिलो समयमा प्रहरीले विलव समूहका कार्यकर्ताहरूलाई बरामद गरेका हतियार नेपाली सेनाले द्वन्द्वकालमा अमेरिकाबाट खरिद गरी ल्याएको थियो । मोरडबाट प्रहरीले विलवका कार्यकर्ता देवकुमार लिम्बुलाई हतियारसहित पक्त्राउ गरेको छ । उनी कोशी व्यारो सदस्य रहेको प्रहरीको भनाई रहेको छ । उनी कोशी व्यारो सदस्य रहेको प्रहरीको भनाई रहेको छ । उनको साथबाट एलमजी एक थान, एम १६ एकथान र उनले प्रयोग गरेको मोटरसाइकल समेत बरामद गरेको छ । लिम्बुलाई बरामद भएको हतियार ४० राजाउँ गोली लोड हुने र एम १६ र ३० गोली लोड हुने रहेको छन् । यसरी खुलेआम हतियार बोकेर हिनेग रेको भएपनि सरकारले उनीहरूलाई नियन्त्रण गर्नसकेको छैन । केही दिन पहिला गृहमन्त्री रामबहादुर थापाले विलव समूहसँग संरक्षण र उन्मुक्ति दिएको हुनाले उनीहरूको मनोबल बढेको उद्योग गरेपनि कसले संरक्षण दियो भनेर केही उल्लेख नगरेका हुनाले पनि सत्ताधारी दलका नेताहरूलाई अौला उत्तर सक्ते सम्भावना बढेको छ ।

भने जुराल